

Da badminton kom til Danmark

**- de første slag blev slået i
Skovshoved i 1925**

***Journalist Niels Rasmussen har skrevet bogen baseret på klubblade, forbundsblade, lokalaviser, scrapbøger og interviews med personer omkring badmintonsporten i Danmark – primært fra Skovshoved IF.
Morten Knudsen har bidraget med et kapitel.***

Eventyret er fortsat

Bue Kjems

Bestyrelsesformand

Det er med stor glæde og stolthed, at jeg - som bestyrelsesformand i Skovshoved Idrætsforening- kan indlede denne jubilæumsbog som er udarbejdet i anledning af, at det er 100 år siden foreningen - som den første i Danmark - startede en badmintonafdeling.

Det var Magne Kjems, der fik ideen til, at der skulle spilles badminton i SIF, og det var Poul Schrader der var den første, der slog til en badmintonbold i foreningen, han var også den første badmintonudvalgsformand. Hans efterfølger var Carl Clausen, der på forbilledlig vis fik sat tingene i system, og i øvrigt også blev formand for Dansk Badmintonforbund, da det blev stiftet 5 år senere.

Der var næppe nogen, der efter den spæde start med fire distingverede herrer en eftermiddag i gymnastiksalen i 1925 havde forestillet sig, at man i 1988 passerede 183.000 medlemmer alene i DBF.

Tænk at det var det lille fiskerleje i Skovshoved, der skabte fundamentet for en af de mest udbredte sportsgrene i Danmark, det er jo nærmest et eventyr.

Og eventyret er fortsat. Vi har i Skovshoved plads til verdensnavne, børn og unge, motionister og folk med og uden ambitioner. Til elite og sociale arrangementer hvor livslange kammeratskaber udvikles og badmintonafdelingen bliver samlingspunkt for generationer.

Jeg synes, det er vigtigt, at få udbredt kendskabet til historien om vores badmintonafdeling og de mange frivillige ledere, der gennem tiden har udført et kæmpe stort arbejde, der har skabt glæde, oplevelser udvikling og fællesskab.

Rigtig god fornøjelse med bogen.

SIF Badminton – en klub med historie, hjerte og sammenhold

Trine Andersson
Badmintonformand

Det er med stor glæde, stolthed og ærefrygt, at jeg som formand for vores fantastiske og Danmarks ældste badmintonklub, SIF har fået ”pennen” i forbindelse med vores 100-års jubilæum. SIF har i et helt århundrede skabt glæde, oplevelser og især fællesskab gennem frivillighed, traditioner, turneringer og sociale arrangementer.

Vi kan være stolte af, at SIF var pioner for badmintonsporten tilbage i 1925 i hele landet og var med til at introducere turneringskonceptet tilbage i 1937.

Vi kan være stolte af vores ældste tradition ”Lillejuleaften-arrangement”, der blev startet op af Ole Mertz tilbage i 1947 – en tradition, der lever videre og stadig samler medlemmer på tværs af generationer.

Og vi kan være stolte af alle de dejlige, ordentlige mennesker, som vi i klubben har været med til at udvikle – ikke kun som sportsfolk, men også menneskeligt, med sunde værdier som fællesskab og ansvarlighed.

Jeg håber, at denne bog vil bringe glæde, vække minder og inspirere både tidligere, nuværende og kommende medlemmer.

Stor respekt og tak til alle, som har ydet en frivillig og meget værdsat indsats gennem klubbens levetid. I har været med til at forme SIF til den stærke forening, vi har i dag. I har skabt rammerne for utallige medlemmer og bidraget til glæde, oplevelser, udvikling og fællesskab for dem.

Mit ønske for klubbens fremtid er, at vi fortsat dyrker vores fællesskab og elskede badminton samtidig med, at vi viderefører både gamle og nye traditioner i SIF og styrker frivilligheden – og følelsen af at høre til.

Én gang Skovser – altid Skovser.

Pionerarbejdet blev belønnet

Kristian Pihl

Formand for Badminton Danmark og Badminton København

10. september 1925 var en vigtig dag for dansk badminton. Det var dagen for oprettelsen af badmintonafdelingen i Skovshoved Idrætsforening. Det var den første i Danmark af sin slags og nu præcis 100 år efter eksisterer badmintonklubben stadig i bedste velgående.

Der er ingen tvivl om, at badmintonsporten i Danmark har haft stor gavn af det pionerarbejde, der blev udført for 100 år siden for at udbrede sporten. Den dag i dag er SIF stadig en klub, som går forrest for at udbrede badminton og klubben lykkedes med at omfavne både eliten og bredden. Klubbens bedste seniorhold ligger i landets højeste række, Badmintonligaen, og klubben har nogle af landets bedste ungdomsspillere. Samtidig har SIF fokus på de helt unge spillere, og har mange hold og spillere i alle aldre og niveauer.

Skovshoved var sammen med Københavns BK, Neyes BK, Helsingør Badminton Klub, Stubbekøbing IF og Roskilde BK med til at stifte Badminton Danmark den 15. januar 1930 under navnet Dansk Badminton Union. Så også på forbundsniveau har Skovshoved været en pioner og med til at skabe badmintonhistorie.

Alle de timer frivillige har lagt i klubben igennem de sidste 100 år har skabt glæde, fællesskab, venskaber og uforglemmelige minder for badmintonspillere og deres pårørende. Jeg håber, at I vil fortsætte med den samme iver i fremtiden, som I har gjort gennem det sidste århundrede. På vegne af Badminton København og Badminton Danmark vil jeg gerne takke Skovshoved Idrætsforening for de 100 år, I har bidraget til badminton i Danmark, og jeg ønsker jer et stort tillykke med det imponerende 100-års jubilæum.

Tillykke og tak for den flotte indsats

Michael Fenger

Borgmester i Gentofte Kommune

I år fejrer SIF et helt særligt jubilæum – 100 år med Skovshoved Badminton.

Skovshoved Badminton er en vigtig del af både Gentofte Kommunes og hele Danmarks historie. Det var nemlig Skovshoved Badminton, som introducerede badminton bredt til Danmark i 1925. Tænk, hvad det er blevet til i dansk badminton siden dengang!

Jubilæet markerer ikke alene 100 år med badminton i Skovshoved, men også 100 år med stærke fællesskaber skabt af den fælles passion for ketsjere og fjerbolde. Skovshoved Badminton har nemlig både stor succes med elitespillere og med at sprede sportslig glæde og skabe fællesskab blandt klubbens medlemmer. Hvad enten det er børn, unge, seniorer eller veteraner, er hver eneste kamp, træning og socialt arrangement med til at styrke båndene mellem medlemmerne.

Vi har som kommune stor glæde af at samarbejde med Skovshoved Badminton, og jeg beundrer bestyrelsens ambitionsniveau og vilje til hele tiden at skubbe på for at optimere klubben for de mange medlemmer.

Jeg vil gerne takke alle, der har været en del af klubbens udvikling og drift. Nuværende som tidligere spillere, trænere, frivillige, bestyrelsesmedlemmer og ikke mindst de mange familier, der har støttet op om klubben. Jeres indsats har været uvurderlig, og det er takket være jer, at Skovshoved Badminton nu har blomstret i 100 år.

Tillykke med jubilæet, Skovshoved Badminton. Vi glæder os til mange flere år med godt samarbejde, sportsglæde og fællesskab.

Indhold

Det hele begyndte en eftermiddag med fire spillere.....	Side 8
Tage Madsen blev den første danske ”verdensmester”.....	Side 16
”Grønært* blev den næste mester fra Skovshoved.....	Side 20
Perfektionisten Viktor vinder alt	Side 25
Ole Mertz blev Mr. Skovshoved	Side 27
Lillejuleaften med fart på.....	Side 32
Christina vandt og vandt - og blev sportsinvalid.....	Side 33
Holdmesterskaber lod vente på sig.....	Side 37
En ny epoke.....	Side 48
Joke kom til Skovshoved via Wimbledon	Side 52
10-årig heldig med sin beslutning	Side 56
Det frivillige arbejde ligger i blodet	Side 59
Formanden: Jeg drømmer om en ny hal.....	Side 61

Det hele begyndte en eftermiddag med fire spillere

Skovshoved IF havde i 1924 fået en hal i forbindelse med, at man havde købt en større bygning af Statens Gymnastikinstitut inde på Nørre Alle i 1922 og genopført det hele på Krøyersvej. Hallen havde oprindeligt tilhørt AB (Akademisk Boldklub)

Men der var egentlig ikke så meget at bruge hallen til i en klub, der havde fodbold, tennis og hockey på programmet.

Den havde slet ikke målene til at rumme en tennisbane. Der blev godt nok stillet et net op inde i hallen, men det kunne kun blive til lidt småspil.

Selvfølgelig kunne den så under alle omstændigheder bruges til gymnastik.

Men hvis man nu kunne finde en anden sportsgren at dyrke på det begrænsede areal, ville det være perfekt.

Og som så meget andet i livet udviklede tingene sig pludselig meget hurtigt ved et tilfælde.

Det fortalte Skovshoveds daværende hovedformand Magne Kjems om i Badminton Revy 1974.

-En dag i slutningen af sommeren 1925 fik jeg besøg af HIKs formand, direktør Lerche fra sportsmagasinet F.I.B. Vi gik rundt på anlægget og kom naturligvis også ind i den lille hal. Lerche spurgte forbavset, om man kunne spille tennis på den bane. Jeg indrømmede, at det ikke var så godt, men at man i det mindste prøvede. Jeg forklarede også Lerche, at jeg vidste, at man i både England og USA spillede et tennislignende spil, der vist nok kunne

spilles i en hal eller sal. Det havde vi læst om i engelske aviser. Lerche vidste ikke hvad det var, og han regnede ikke med, at det fandtes i Danmark, for i firmaet havde de aldrig fået den slags ketsjere til reparation.

-Men et par dage senere ringede Lerche til mig og fortalte, at han havde fundet ud af, at spillet hed badminton, og at han faktisk netop havde fået et par ketsjere indleveret til opstrengning. Ketsjerne tilhørte den velkendte tennisspiller, direktør Fritjof Nexø-Larsen, der havde dyrket spillet i sin have om sommeren

i Rungsted, når vejret ellers tillod det. Desuden havde han via besøg i England set spillet udført.

Vidste du:

- at vinderne af Frederiksborgs åbne turnering i 1960 fik en gås og en flaske vin i præmie. Der var ænder og vin til toerne.

-Vi satte os i forbindelse med Nexø-Larsen, der lovede at han ville komme til Skovshoved for at spille det. Han ville tage stolper, net, ketsjere og bolde med, og så ville han møde op sammen med tre herrer, der havde

spillet sammen med ham om sommeren.

Det blev aftalt, at der skulle være to demonstrationer af spillet en dag i slutningen af august. En om eftermiddagen og en anden om aftenen.

Skovshoved havde virkelig lagt sig i selen for at gøre opmærksom på demonstrationerne. Men eftermiddagens arrangement blev ikke så lidt af en fuser. Ud over de fire spillere var der seks tilskuere i salen.

I 1920 var arbejdstiden sat ned til 48 timer. Fordelt med seks dage med otte timer hver dag. Så det var langt fra alle, der havde mulighed for at møde op til demonstrationen.

Spillerne var Nexø-Larsen, der spillede sammen med Poul Olsen og så modstanderne: landsretssagfører Poul Schrader fra Skovshoveds tennisafdeling og Hecht Johansen.

Blandt de seks tilskuere var brødrene Hans og Aksel Hansen, der begge var ivrige tennisspillere i Skovshoved, og da Nexø-Larsen og de tre andre aktører fortalte, at de desværre ikke kunne komme igen om aftenen, så meddelte brødrene, at de sammen med kammeraterne

Skovshoved IF købte denne hal af AB i 1922. Den blev genopført og stod færdig i 1924, og året efter blev der for første gang spillet badminton i Danmark i denne hal.

Frode Larsen og M.K. Thormin godt ville fortælle om spillet og vise, hvad det gik ud på. Om ikke andet havde de alle deres erfaringer fra tennissporten at trække på. Men ellers var der ikke andre kvalifikationer.

Men det gik faktisk helt forrygende om aftenen. Der var 50 tilskuere, og ud af dem meldte 26 sig straks som interesserede. Så badminton på klubplan var kommet til Danmark. Blandt de indmeldte var hele familien Kjems, der havde været til stede, og de fik følgeskab af familien Clausen.

Men det hele skulle konfirmeres i Skovshoved IFs hovedbestyrelse, og det skete på et møde 10. september 1925, og den dato blev dermed den officielle fødselsdato.

En ny afdeling for badminton oprettedes med klubaften hver onsdag. Kontingentet i badmintonafdelingen fastsattes til 12 kroner i kvartalet, stod der i protokollen fra aftenens møde.

Fabrikschef Poul Schrader blev den første formand, og Hans og Aksel Hansen kom i bestyrelsen sammen med Sejlidt Raaschou.

Alle medlemmer i SIF kunne komme til at spille badminton, hvis der ellers var plads, for der var jo kun en bane inde i den lille hal. De skulle blot betale et ekstra kontingent på 3 kroner om måneden, så måtte de spille en times double om ugen.

Det med træningstider var ikke noget, man kendte til. Man gik ind og spillede kampe i den time, man havde til rådighed.

Med en arbejdsuge på 48 timer var det stærkt begrænset hvor mange, der havde mulighed for at spille om eftermiddagen. Det var mest skole-elever og de kvinder, der ud over at passe hjemmene havde tidsmæssigt overskud til lidt motion.

Udstyr var der ikke meget af, men det blev bl.a. klaret ved at man spillede med haveketsjere. Der var faktisk en del danskere, der spillede fjerbold ude i haverne, hvor det til forskel fra badminton gjaldt om at holde boldene svævende.

Direktør Lerche og kolleger skulle også i gang med import af ketsjere. Inde i salen var der nogle ketsjere, der blev sat op i ribberne, når man var færdig med at spille, så andre kunne overtage dem.

Badmintonspillet blev præsenteret af fire herrer en lørdag eftermiddag, og der var kun seks tilskuere. Flere af tilskuerne demonstrerede så spillet om aftenen for langt flere interesserede.

Nu hvor man var kommet i gang, skulle der slås på tromme for at markedsføre spillet. I nogle avisartikler blev spillet såmænd omtalt som en blanding af tennis og fodbold. Flere steder blev sporten omtalt som badminton. Og skribenterne kunne fortælle, at det var en morsom sport.

Da spillet forholdsvis hurtigt kom til Jylland, blev det flere steder i begyndelsen omtalt som botmington.

I en artikel i Villabyerne i 1926 kunne man læse, at der ville blive spillet tre opvisningskampe i Skovshoved. Derefter skulle der uddeles præmier for den nu afsluttede tennis-

turnering. Og som bonus ville aftenen slutte med en radiodemonstration for medlemmerne. Meget var nyt i 1926.

I et medlemsblad samme år kunne man læse, at når vejret ellers tillod det, ville man spille udendørs på plænen, der var forholdsvis jævn. Og når hækken voksede sig højere, kunne der nok opstå den nødvendige læ. Mange damer, der havde gået til gymnastik om vinteren, ville forsøge sig med spillet, fordi de ikke ønskede at spille hockey eller tennis, som SIF også bød på.

Klubmesterskabet var i vinterens løb vundet af Hr. Sejlidt Raaskou, der var blandt de seks tilskuere, da spillet blev præsenteret.

Medlemsbladet udkom hele 10 gange i 1926, men så var der en pause frem til 1934.

Vidste du:

- at SIFeren Lars Petersen i 1992 modtog Københavns Dommerklubs æresbevisning for sin gentlemanagtige opførsel på banen. Kort tid efter blev han også årets Siffer.

Kai Andersen (tv.) spillede for KBK og var en af de få spillere, der kunne bryde Skovshoveds dominans. Her er han i en landskamp Wales sammen med Sven Strømmand, Ruth Frederiksen og Aksel Hansen fra Skovshoved.

Badmintonsportens oprindelse er svær at stedfæste helt præcist, men Storbritannien havde i hvert fald taget sporten til sig, og derfra skete udbredelsen så. I 1907 var der stiftet en klub i Dieppe i Frankrig. Franskmændene valgte så at melde sig ind i det engelske forbund. I Norge havde man allerede i 1915 stiftet bekendtskab med spillet, fordi en englænder havde taget ophold i Ålesund, men det skete der nu ikke så meget ved.

Taktisk var den danske udgave af spillet lidt anderledes i begyndelsen. Det blev nemlig anset for at være direkte ufint at droppe boldene lige over nettet. Der skulle bare bankes løs med smash efter smash.

I en klub i Jylland var det forbudt at slå boldene nedad – inspireret af serven.

Nu hvor Skovshoved havde fået fært af spillet, gjaldt det om at få kendskabet til badminton bredt ud i det ganske land, så der kom nogle modstandere.

Brødrene Hans og Aksel Hansen var i besiddelse af den rigtige pionerånd, og de drog land og rige rundt for at promovere spillet. Og det var vel at mærke for egen regning. Nogle klubber gav så erindringspræmier som tak for indsatsen.

Besøgene gav nogle helt surrealistiske oplevelser.

Da Hans Hansen kom til Harndrup på Fyn, fik han nærmest opfattelsen af at beboerne var en stor familie. For alle hed tilsyneladent

Vidste du:

- at der i 1961 efter 20 års tilløb kom lys i lygterne ved indkørslen til SIFs anlæg.

de Rasmussen til efternavn i den lille by.

I de dage var der ikke ret mange haller rundt omkring i landet. Mange byer var så til gengæld udstyret med et forsamlingshus eller krostuer og gymnastiksale på skolerne.

I Harndrup havde man tegnet en bane op inde i forsamlingshuset.

Problemet var bare, at et godt stykke inde på den ene banehalvdel stod en kakkelovn af en solid størrelse. Så

den skulle man lige sørge for at spille udenom.

-Dengang kunne vi godt leve med de usædvanlige forhold, for det vigtige var jo at komme i gang, fortalte Hans Hansen senere om sine oplevelser.

Han havde hurtigt erhvervet navnet ”badmintonprofessoren”. Det var en svensk avis, der fandt på det tilnavn, der i allerhøjeste grad var passende. Hans Hansen var mange gange på instruktionsbesøg i Sverige.

-Når vi ikke spillede i forsamlingshuse, foregik spillet så ofte i sale på diverse hoteller, hvor der hang store lysekroner, flag og guirlander.

-Vi var også i gymnastiksale, hvor der hang tove og bomme i vejen. I Nr. Alslev på Falster havde man været ekstra kreative i det lille forsamlingshus. Salen var ikke ret stor, så den ene banehalvdel var malet halvvejs op ad den ene bagvæg.

Men hjemme i Skovshoved var der nu heller ikke så meget at råbe hurra for. Her slog det også igennem, at det hele var nyt.

Der var kun få ketsjere til disposition, og eftersom boldene kostede hele 2 kr. – det svarer i 2025 til ca. 70 kroner – så blev der spillet med boldene, til de simpelt hen ikke kunne mere.

I 1927 var der kommet så mange badmintonspillere i Skovshoved, at der var grundlag for at etablere en decideret badmintonafdeling

i klubben.

Hans Hansen nøjedes ikke med at rejse rundt i Danmark. Det blev også derudover til turene til Sverige også besøg i Norge for at demonstrere spillet. Den indsats blev belønnet med begge forbunds ærestegn.

Fabrikant Carl Clausen var som formand for Skovshoved godt klar over, at det givet ville hjælpe på spillet, hvis man kunne få fat i nogle spillere fra Storbritannien. Så han sørgede i 1928 for at sætte en annonce i det engelske badmintonblad "The Badminton Gazette" for at få noget hjælp. Clausen havde ved besøg i England forgæves forsøgt at overtale folk til at tage turen til Danmark for at hjælpe til, men der skulle altså en annonce til.

Det fik den irske major J.D. M. Mc Callum til for egen regning at tage turen til Danmark sammen med det udvalgte hold "The Strollers".

Den foregik med færgen til Esbjerg, og da de nåede frem til toldmyndighederne, måtte de åbne tasker og kufferter for lige at demonstrere spillet for tolderne, der ikke vidste, hvad man skulle bruge de forskellige ting til.

Fremme i København blev der så blev der spillet nogle kampe, og de endte ikke uventet som yderst ensidige opgør med sejre til gæsterne.

Det irske hold stillede op til en match i Idrætshuset på Østerbro, og besøget gav stor omtale over hele landet i en tid, hvor der ikke var så mange sportsgrene.

Fremmødet i Idrætshuset var dog ikke så stort, så det endte med et underskud. Arrangementet kostede Skovshoved 642 kr. Det svarer i 2025 til små 25.000 kr.

Til gengæld stod folk i kø på kontoret bagefter for at blive skrevet op til en bane. Man kunne leje for en hel eller en halv time. Det var mest tennisspillere, der udgjorde publikum. Så var der basis for ketsjerspil både sommer og vinter.

Det var rigelig inspiration til at indkalde til et møde for at stifte en badmintonklub i København få dage efter.

1. november 1928 blev firmaklubben Neye og Københavns Badminton Klub, KBK, dannet. Ikke overraskende var der folk fra Skovshoved til stede, da KBK holdt stiftende generalforsamling. For man ville jo gerne hjælpe med at udbrede sporten og skaffe sig nogle modstandere. Især KBK kom godt fra start. Der

var hurtigt fuldt hus hele dagen og om aftenen i Idrætshuset på Østerbro, og det varede ikke mange år, før KBK havde imponerende 935 medlemmer.

6. februar 1929 blev den første holdmatch spillet. Det var KBK, der mødte Motions-Boldklubben. Der blev spillet 10 singler og 5 doubler og KBK vandt 8-7.

Der var gået mindre end et år, da KBK kunne fortælle, at der nu var 175 medlemmer i klubben.

Skovshoved og KBK stillede et fælles hold til næste kamp mod The Strollers. Der blev ganske enkelt spillet udtagelseskampe for at finde de stærkeste spillere.

McCallum lod sig ikke gå på af at modstanden var så ringe. Så han vendte tre gange tilbage for at yde sit bidrag til udbredelsen af sporten.

-Kampen i Idrætshuset var en stor oplevelse for os. Det var en meget flot hal at spille i. Magne Kjems lagde første gang for med at fortælle om spillet til de mange tilskuere, og så var vi aktion mod Ruth

Frederiksen, Bodil Clausen, H. Schrader, Sejlidt Raaskou og brødrene Hansen, fortalte McCallum.

The Strollers kom til Danmark helt frem til 1938.

-For hvert besøg kunne vi se en klar spille-mæssig fremgang, og så var vi virkelig misundelige for i Danmark kom der flere og flere steder, hvor man kunne spille, mens alt byg-

Brødrene Hans og Aksel Hansen var sammen med den daværende formand Magne Kjems i den grad med til at få introduceret badminton sporten i Danmark.

Vidste du:

-at ireren J.D.M. McCallum i 1961 som 77-årig blev valgt til præsident for IBF – det internationale badmintonforbund.

geri nærmest var gået i stå på de britiske øer.

De britiske gæster kunne også konstatere, at ungdomsarbejdet i Danmark var mange klasser over det, man så i England, Irland og Wales, hvor især ungdommen blev forsømt.

Der blev også skabt kontakter til spillere fra netop de tre lande, så turen også gik den anden vej.

I 1934 deltog frøken Ruth Frederiksen og Aksel Hansen i All England-turneringen. Udgifterne blev dækket af unionen og af private. Skovshoved IF skulle have betalt halvdelen, men eftersom landets bedste herresinglespiller Sven Strømmand ikke var udtaget, så var klubkassen lukket. Den manglende udtagelse skyldtes vist nok mest, at Sven Strømmand havde meddelt, at han ikke havde tid til at tage til London. Aksel Hansen blev besejret i sin første kamp, så han havde brugt mange timer på at spille i kort tid, når turen skulle foregå med tog og færge.

Ruth Frederiksen gjorde det så godt, så da et hold fra Wales kom forbi på vej til Stockholm, sluttede hun sig til selskabet.

Flere af de bedste Skovshovedspillere var i Sverige for at spille mod de bedste svenske spillere, der for de flestes vedkommende kom med en basis som tennisspillere.

Set med nutidens øjne ville mange nok studse lidt over reglerne i slutningen af 20'erne og begyndelsen af 30'erne. Der blev spillet til 21 a la bordtennis, og når man nåede til finalekampene, spillede man bedst af fem sæt.

Formalia omkring reglerne var også lidt tilfældig, når det gjaldt udstyret. Det så man bl.a. da The Strollers kom første gang. Nethøjden i Idræts-huset blev afgjort ved at Mc-Callum stillede sig op på midterlinjen, og da nethøjden nåede hans hage, så var det sådan det skulle være.

Dansk Badminton Union, DBU, blev stiftet 15. januar 1930 af Skovshoved IF, Københavns Badminton Klub, Neyes BK, Helsingør Badmintonklub, Stubbekøbing IF og Roskilde BK.

Navnet DBU blev dog hurtigt ændret, fordi man gerne ville undgå at blive forvekslet med Dansk Boldspil-Union, så det blev til Dansk Badminton Forbund, DBF, og 29. april blev man optaget i Danmarks Idrætsforbund, DIF.

Ved de første danske mesterskaber i sæsonen 1930-31 var det Kaj Andersen fra KBK, der vandt herresingle. Han havde ellers

Spillere fra Skovshoved var ved de første danske mesterskaber nærmest enerådende.

Vidste du:

- at brugen af shorts i forbindelse med sport i 1934 var det store vovede indslag.

mest gjort sig gældende som stangspringer, og eftersom han arbejdede i Idrætsparken var der kort vej til træning. Året efter var Sven Strømmand fra Skovshoved bedst.

Hos kvinderne var der ingen slinger i valsen. Ruth Frederiksen (senere Dalsgaard) fra Skovshoved vandt de syv første mesterskaber plus de fem første mesterskaber i damedouble sammen med sin søster Gerda. Det blev også til en lang række titler i mixeddouble.

På det første årsmøde 8. februar 1931 havde forbundet 723 medlemmer fordelt på 12 klubber.

Gentofte Badminton Klub havde også set dagens lys og i oktober 1932 blev klubbens hal på Maltegårdsvej indviet. Også her væltede det ind med medlemmer. Der gik ikke lang tid før der var 400, der skulle kæmpe om at få plads på banerne.

I Skovshoved havde man op til halbyggeriet i

1932 også benyttet gymnastiksalen på Skovshoved Skole.

Hans Hansen havde undervejs opfundet en tællekasse, der bl.a. havde den fordel, at den ikke talte forkert. På den måde undgik man, at dommerne mistede overblikket, når de selv skulle holde regnskab. Nu skulle de bare skubbe til tallene. Tællekasserne blev taget i brug i SIF i 1940. Hans Hansen havde også konstrueret nogle skodder, der kunne bruges til mørklægning af hallen i krigsperioden, hvor andre klubber brugte persienner.

Han fandt også på at lave serveturneringer. Langt de fleste danske spillere servede elendig, men ved at spænde et bændel ti centimeter over netkanten skulle man serve i mellemrummet med en flad serv. Høje server blev indøvet ved at sætte nettet så højt som muligt. Serven skulle så efter en tur op mod loftet ende så tæt på baglinjen som muligt.

Ud over masser af klubbesøg – ofte sammen med Aksel – havde Hans Hansen også gang i uddannelsen af instruktører, der kunne tage hjem i klubberne og give råd og vejledning til medlemmerne.

Efter 21 år som spiller, leder, træner, instruktør og forfatter af diverse bøger, trak han sig tilbage i 1946 for at hellige sig jobbet som snedker og familiefar. Men det blev dog til diverse foredrag rundt om i Danmark, Norge og Sverige.

Al det arbejde blev belønnet af ærestegn både fra DBF og DIF. Og kort tid efter kom der besked fra Norge om, at han var tildelt det norske badmintonforbunds guldmærke for indsatsen som instruktøruddanner. I 1986 kom der så endnu en påskønnelse af hans enorme arbejde med at udbrede badmintonporten, da Det internationale badmintonforbund IBF tildelte ham "Meritorious Service Award".

Hans Hansen døde i oktober 1999 som 95-årig.

Aksel Hansen døde i 1993 som 87-årig. I forbindelse med SIFs 25 års jubilæum fik han også tildelt både DBFs og DIFs ærestegn.

Danmark spillede sin første landskamp i december 1932. Kampen fandt sted i Haag i Holland, og alle de danske spillere kom fra Skovshoved. Søstre Gerda og Ruth Frederiksen (senere Jacobsen og Dalsgaard) og Aksel Hansen stillede op sammen med hollænderen – A.C. J. van Vossen, der boede i Danmark - på

det danske hold, der vandt matchen med 4-1.

En måned senere var modstanderen England i Idrætshuset og den kamp vandt englænderne med 5-0. Opgøret fik masser af omtale og blev anset som god publicity for spillet trods den store sejr til gæsterne.

Vidste du:

- at man i begyndelsen af 1950erne brugte meget tid på at diskutere, om der skulle bruges plasticbolde i turneringerne.

Da den daværende formand Friis i 1935 gjorde status efter 10 år med badminton i Skovshoved konstaterede han: Magne Kjems fandt spillet frem, Carl Clausen og vi andre udbredte det, og i dag spilles det af tusinder landet over. Det blev ingen døgnflue – skovserne satte den rette ånd ind.

En sportsredaktør fra København så ikke med samme positive øjne på badmintonporten.

»Men kom ikke og fortæl mig, at badmintonporten nogensinde bliver ungdommens sport herhjemme. Dertil er den for dyr og i for høj grad baseret på indendørs spil. Fornuftige forældre vil først og fremmest sende deres børn ud til sport i fri luft. Lad os være henrykte for den ungdom, vi får, men lad os blot drømme om at få en masse trukket til direkte fra skolerne. Det lykkes ikke, skrev han.

Der blev spillet en kredsturnering i mester-rækken i København med deltagelse af hold fra SIF, KBK, Gentofte og Frederiksberg. Ideen var at vinderen skulle spille mod vinderne af de øvrige kredse i landet.

Skovshoved havde tre hold med i A-rækken lige under og andre seks hold i B-rækken.

Det viste sig, at Skovshoved i mange kampe var så overlegen, at nogle spillere havde lyst til at melde fra for i stedet at tage til udenlandske turneringer.

Generelt fungerede systemet dog ikke. Der var for mange afbud i de forskellige rækker, så konklusionen var, at det bedre kunne betale sig at bruge haltimerne til træning og interne kampe.

Ved en landskamp mod Holland i København måtte man lave om på holdopstillingerne og lægge en ekstra kamp ind, så Holland kunne tage en ekstra kvindelig spiller med. Deres bedste kort på spindesiden kunne derefter koncentrere sig om sin single mod Ruth Frederiksen fra Skovshoved. Ruth Frederiksen var i kanonform efter at have trænet med engelske spillere. Det viste hun også i en by-

match i Charlottenlund mod Malmø . Hendes svenske modstander blev besejret 11-4, 11-5. I 1938 var man nået frem til landskamp nummer fem og her blev Wales besejret med 7-0. Københavns Badminton Kreds blev stiftet 16. juli 1934, og 18. september fulgte Lolland Falsters Badminton Kreds med. Fem dage senere så Sjællands Badminton Kreds dagens lys. I Jylland kom Jysk Badminton Union. Fyns Badminton Kreds blev en realitet i januar 1935 og i marts kom Bornholm også med.

I 1938 blev der indført Københavns mesterskaber for seniorer. Tage Madsen blev tredobbelts mester. Ud over singlen vandt han også herredoublen med Carl Frøhlke og mixed doublen sammen med Ruth Dalsgaard.

I 1942 kom der også ungdomsmesterskaber til.

Rundt omkring i landet blev der opført en del haller, der kun var beregnet til at spille badminton i. Der var plads til to-tre-fire baner, og så var der højt til loftet. Enkelte steder opførte man nærmest en minihal med plads til bare en bane.

I februar 1932 vedtog kommunalbestyrelsen i Gentofte at tildele penge til fodboldspillerne i HIK og til sommerbadegæsterne ved Øresund og gav så heldigvis også byggetilladelse til Skovshoved IF, der kunne få en hal med fire baner og højt til loftet.

Der var optaget lån, der skulle betales ud i løbet af 20 år.

-Næsten alle timer er lejet ud fra start. Der er ledigt omkring middagstid, men som det ser ud lige nu, må vi overveje om vi skal bygge endnu en hal, men nu må vi lige se tiden an, sagde hovedformand Magne Kjems 14 dage før den nye hal blev taget i brug.

Ved de første danske mesterskaber styrede Skovshoved det hele. Alene af den grund, at der ikke var så mange andre, der spillede. Og de første par mesterskaber lignede mere end klubmatch mellem KBK og Skovshoved. I 1932 havde Gerda Gabel fra KBK som den

eneste ikke- skovser kvalificeret sig til finalen. Hun spillede endda tre sæt mod Ruth Frederiksen, der vandt med 5-11, 11-3, 11-2.

For at få nogle kampe fandt Skovshoved IF og KBK ud af at lave matcher, hvor der blev spillet 30 kampe, så rigtig mange kunne komme i aktion.

Da badmintonforbundet i 1955 fyldte 25 år blev der gjort status, og i en artikel stod der:

Meget vand er løbet i stranden siden den dag da man i Skovshoveds primitive „badmintonhal“ lagde de første kim til den sport, der i løbet af de næste 25 år skulle vokse op til at blive til en af de førende inden for dansk idræt, og ingen af de få, der var til stede ved den første demonstration af spillet, turde vel den gang tænke den tanke, at Danmark femogtyve år efter skulle fejre så afgjorte triumfer inden for denne sportsgren, som tilfældet blev.

Man kan måske sige, at hvis SIF ikke havde lagt ud med spillet, ville en anden klub have gjort det, men vi tvivler på, at pionerarbejdet kunne have været lagt i bedre hænder end hos skovserne, og at nogen ville have gjort det arbejde, som de har præsteret. Det er atter og atter sagt, at vi står i gæld til Skovshoved Idrætsforening for deres uegennyttige virke i spillets udbredelse i Danmark. Vi ved det, og skovserne ved det, men de lader sig aldrig mærke med det, thi så ville man ikke være rigtig skovser.

Vidste du:

- at man i 1979 formedelst 5 kr. kunne købe et selvklæbende mærke med påskriften "en gang skovser – altid skovser.

Det skete der 1925-1934

1925:

1. januar skifter Norges hovedstad navn fra Kristiania til Oslo

1926:

Den skotske opfinder John Baird demonstrerer for første gang offentligt sin opfindelse, fjernsynet

1927:

I maj bliver amerikaneren Charles Lindbergh den første, der flyver solo over Atlanten. Turen til Frankrig tager 33 1/2 time

1928:

Den skotske bakteriolog Alexander Fleming opdager penicillin, mens han undersøger influenza

1929:

Tegneseriefiguren Tintin skabt af Herge optræder for første gang, da den publiceres i en belgisk avis

1930:

Kommunalbestyrelsen i Gentofte regner med at kunne bibeholde skatteudskrivningen på 5 procent

1931:

Den første danske spillefilm med lyd – Præsten i Vejlbj – bliver indspillet

1932:

Ved Folketingsvalget i 1932 får Socialdemokratiet med Thorvald Stauning som leder over 42 procent af stemmerne

1933:

Ved et 18 timer langt møde i statsminister Thorvald Staunings lejlighed indgår de politiske partier det såkaldt Kanslergadeforlig, der skal bruges i kampen mod den politiske krise efter krakket på den amerikanske børs i 1929

1934:

Danmark får sit første S-tog. Linjen går fra Frederiksberg til Hellerup

Tage Madsen blev den første danske "verdensmester"

De første officielle verdensmesterskaber i badminton blev spillet i Malmø i 1977. Lene Køppen fra Gentofte vandt damesingle, Flemming Delfs fra KBK vandt herresingle i en ren dansk finale mod Svend Pri fra ABC og Lene Køppen og klubkammeraten Sten Skovgaard vandt mixed double.

Indtil da havde man betragtet The All England Badminton Championships – afviklet i London – som de uofficielle verdensmesterskaber. Turneringen så dagens lys i 1899.

I de første mange, mange år var det næsten kun engelske spillere, der vandt de forskellige kategorier. I ganske få tilfælde blev det til en irsk triumf.

Men i 1939 blev der lavet om på de ting.

For Tage Marcilius Madsen fra Skovshoved vandt herresinglefinalen som 20-årig. I finalen mødte han det engelske fænomen, den 29-årige R. Nichols, der havde vundet turneringen i 1932, 1936, 1936, 1937 og 1938.

Tage Madsen indledte sin badmintonkarriere hjemme på vejen sammen med en kammerat. De havde fået fat i et badmintonnet og kantstenene udgjorde banens bredde.

Sejren i 1938 var den hidtil sidste gang en englænder har vundet herresingle. Finalmodstanderen det år var den 17-årige danske juniormester Jesper Bie fra KBK.

Allerede året i forvejen havde man fået seriøse indikationer på, at Tage Madsen var tæt på de allerbedste. Han slog ubesværet de to englændere Griffin og A.C. Miller i to sæt. Knap så nemt var det i kvartfinalen mod englænderen Raymond White, der havde vundet turneringen i 1933 og 1935. Han var for øvrigt den første spiller, der optrådte i shorts.

Da han var besejret, gjaldt det så en semifinal mod Jesper Bie fra KBK. Jesper Bie havde

DM finalen i herre double blev et rent Skovshoved anliggende mellem Jan Schmidt, Tage Madsen, Conny Jepsen, Carl Frøhlke.

nærmest sensationelt besejret engelske C.H. Whittaker i kvartfinale med 15-11, 15-18 og 15-7.

Jesper Bie var nykåret dansk mester hos juniorerne og Tage Madsen hos seniorerne.

Tage Madsen var storfavorit, men de mange kampe i dagene forinden havde drænet ham for kræfter, så Jesper Bie vandt kampen med 15-8, 8-15, 15-8.

-Jesper havde fået noget lindrende salve til musklerne af spillerne fra Malaya – som det hed dengang – og han løb simpelt hen fra mig, sagde Tage Madsen.

I finalen kunne Jesper Bie ikke stille noget op imod Nichols, der vandt i to sæt. Det var den eneste gang Jesper Bie deltog i All England.

Året efter slog Tage Madsen så til, selv om det ikke mindst i semifinalen mod malajen Samuel så noget sort ud. Samuel vandt første sæt med 15-7. Tage Madsen vandt andet sæt med 15-9 og så fulgte et dramatisk tredje sæt. Samuel kom på 10-1. Tage Madsen blev stædigt ved med at spille ved nettet, og det var ikke en god ide. Men han fik samlet sit spil op og åd sig stille og roligt tilbage i kampen.

Samuel førte 4-0 før Tage fik sit første point. Stillingen var undervejs 8-10, 9-11 før Tage tog de sidste seks point.

Raymond Nichols udtalte skråsikkert, at han nok skulle hive sin sjette titel hjem.

Men lige akkurat i finalen ramte Tage Madsen dagen med en indsats, der blev betegnet som det bedste, han havde spillet. Nichols vandt første sæt 15-10, men Tage kom stærkt tilbage i andet sæt med en føring på 8-0. Nichols nåede at komme foran 12-9 før Tage igen fik styr på spillet med imponerende opsamlinger og hårde smash. Det blev til ombolde ved 13-13 og Tage vandt alle fem.

Nichols virkede træt i tredje sæt, som Tage kørte hjem med 15-7.

-Jeg tror, at aldersforskellen var afgørende. Jeg er 20 år, og Nichols er 29 år, sagde Tage Madsen.

Da Tage Madsen og de øvrige spillere kom hjem til Danmark, blev han interviewet i radioen af Gunnar Nu Hansen, der godt ville vide, hvad han fik som præmie.

-Jeg fik en vandrepokal for sejren og en pokal til ejendom for at vinde, og så var der et mindre pengebeløb, som blev sat ind på min konto i badmintonforbundet til at dække mine udgifter i forbindelse med spillet, fortalte Tage Madsen.

Tage Madsen (nummer to fra venstre) fik en langstrakt karriere i Skovshoved, fordi han i slutfasen ofte kom klubben til hjælp, når der skulle kæmpes for at undgå nedrykning.

Allerede i 1938 havde han vundet i Wales. Da han kom hjem til København det år, blev han modtaget med pomp og pragt på Hovedbanegården. Han blev båret i guldstol og blev såmænd også laurbærkranset.

Badmintonforbundet havde op til turneringen i 1939 udtaget fem spillere, der fik rejse og ophold betalt. Det var ud over Tage Madsen også Carl Frøhlke og Jan Schmidt same Ruth Dalsgaard – alle Skovshoved - og Tonny Olsen fra Gentofte. Børge Frederiksen, Sven Strømmand og Erik Frederiksen måtte selv til lommerne. I 1938 måtte alle 13 spillere – tre damer og 10 herrer – selv betale for alt.

At Tage Madsen skulle blive en verdensstjerne i badminton var der bestemt ikke noget, der tydede på, da han var dreng. Han spillede fodbold.

Men da han to gage var blevet skadet og af lægen havde fået at vide, at hvis han gerne ville blive invalid, så skulle han da endelig bare fortsætte med fodboldspillet, så var valget ikke så svært. En kammerat overtalte ham til at komme med til badminton, og eftersom han boede på Sophus Bauditzvej i Charlottenlund, så var det oplagt at tage til Skovshoved. Klubkammeraten Sven Strømmand så hurtigt hans talent og tog ham under sine vinger og gav ham masser af specialtræning, så spillet udviklede sig lynhurtigt.

Også Kjeld Sandvad bidrog til udviklingen af Tage Madsen – og en række af de andre sto-

Vidste du:

- at det i 1970 blev tilladt for badmintonspillere at have reklamer på tøjet. Dog ikke i repræsentative kampe for DBF og kun for spillere over 16 år.

re talenter. Kjeld Sandvad blev betegnet som spilleren med det mest intelligente spil.

Tage Madsen gik nærmest videnskabeligt til værks i bestræbelserne på at blive god. Dr. Lindholm vejledte ham med hensyn til kost og drikkevarer.

-Tidligere spiste jeg rismelsgrød, men det blev lavet om til omeletter med grøntsager, der jo ikke lå så tungt i maven.

Fodboldafdelingens træner Einar Hansen hjalp ham med at få banket konditionen på plads.

-Vi fik trænet min hvilepuls ned til 52. Jeg løbetrænede hver dag, spillede to-tre gange til træning, og så var der ofte turneringer i week-enden. Aksel og Hans Hansen var der næsten som en slags fædre for os.

Tage Madsen havde mange gode spillere at sparre med. Der var doublemakkeren Carl Frøhlke, Jan Schmidt, der også var den strålende mixed doublespiller, Gunnar Holm, der var fantastisk svær at serve til, og der var Niels Kjems og Børge Frederiksen.

Senere i karrieren fik han også Conny Jepsen at dyste mod til træning. Conny Jepsen var kommet til fra Vejle og var taget til København for at studere. Under krigen flygtede han til Sverige sammen med KBs landsholdsmålmand i fodbold, Ejgil Nielsen. Conny Jepsen blev i Sverige og vandt herre single ved All England i 1947 – men stadig som dansk statsborger.

Tage Madsen nåede at tre gange at blive tredobbelt dansk mester, han vandt i alt 21 danske mesterskaber, heraf syv i single, to All Englandtitler – single i 1939 og herredouble i 1947 sammen med Poul Holm. Og han spillede 12 landskampe.

Det lå lige for at sammenligne ham med den amerikanske skuespiller og danser Fred Astaire, der bevægede sig så ubesværet, at det næste så ud som om han svævede.

Han kunne givet have fået mere ud af sin internationale karriere, hvis ikke det hele var blevet stoppet af 2. verdenskrig.

Vidste du:

- at formanden, fabrikschef Clausen, på generalforsamlingen i 1936 sagde, at Skovshoved var den klub i verden, der havde de fleste – og de bedste – juniorer i hele verden.

Vidste du:

- at man i 1938 for 3 kr. kunne forsikre sin badmintonketsjer hos Europæiske Vare- og Rejseforsikring A/S.

I 1949 var han som 30-årig ved at stoppe for kampe på højeste internationale niveau, men han blev overtalt til at stille op for Thomas Cupholdet mod Malaya, og han gjorde det så godt, at han hentede den eneste danske sejr i holdkampen.

I 1965 valgte han at stoppe helt med at spille badminton. Der kom lidt trykken for brystet og belært af hvor skidt det var gået for andre, valgte han at sige fra. Der var også en kone og to børn at tage hensyn til.

Tage Madsen arbejdede i næsten 52 år hos Østrup Møller Herreekviperings på Lyngby Hovedgade og døde i 2004.

Det skete der 1935-1944

1935:

Den første udgave af cykelløbet Danmark Rundt finder sted

1936:

Ved OL i Berlin bliver 12-årige Inge Sørensen fra Skovshoved danskernes kæledægge via Gunnar Nu Hansens radiotransmissioner om "Lille henrivende Inge".

1937:

Den 3,2 km lange Storstrømsbro bliver åbnet af Kong Chr. X

1938:

I USA ser den første kopimaskine dagens lys

1939:

1. september invaderer tyske tropper Polen. Få dage senere erklærer Storbritannien og Frankrig krig mod Tyskland. B 93 finder for 7. gang DM i fodbold

1940:

9. april bliver Danmark besat af tyske styrker.

1941:

Tysk politi beordrer alle jøder over seks år til at bære den gule Davidstjerne

1942:

I Brande sættes der i februar kulderekord med minus 29 grader. Tidligere på året er fem personer frosset ihjel.

1943:

De tyske styrker ved Stalingrad overgiver sig betingelsesløst. Kuglepennen patenteres i USA af Laszlo Brio. 29. august rammes Danmark af en generalstrejke i protest mod lave lønninger og samarbejdspolitikken med tyskerne

1944:

Digterpræsten Kaj Munk fra Vedersø henrettes af tyskerne. 5. juni finder operation D-dag sted på kyster i Normandiet, hvor allierede tropper sættes i land.

Knud Aage Nielsen - bedst kendt som Grønært - har skabt en tradition i Skovshoved, hvor tidligere spillere mødes for blandt andet at høre foredrag og tale om de gode gamle dage.

”Grønært” blev den næste mester fra Skovshoved

All England-turneringen har været spillet siden 1899 med pauser i perioderne 1915-1919 og 1940-1946 på grund af de to verdenskrige. I de 115 turneringer har spillere fra Skovshoved stået øverst på sejrsskamlene i fem af tilfældene.

I 1964 var det Knud-Aage Nielsen, der hentede pokalen, da han i en ren dansk finale slog sin barndomskammerat Henning Borch (kaldet Pytte) fra ABC.

Der står Knud Aage Nielsen på dåbsattesten, men der kunne lige så godt have stået Grønært, for sjældent har et øgenavn klæbet så meget til en person.

-Da jeg som barn i Nykøbing Falster blev sendt til købmanden, fik jeg noget alt for stort tøj på, så jeg så lidt underlig ud. Købmanden slog fast, at jeg lignede tegneseriefiguren

Grønært fra Skipper Skrækbladene. Hans søn løb ud på vejen og fortalte om sin fars ide med navnet, og siden har det været en del af mig, siger Knud Aage Nielsen.

Hans mor havde i 1940 overtaget en lille slagterforretning i Nykøbing Falster, mens hans far var montør og reparatør af landbrugsmaskiner.

-Min skolegang var ikke det store sus - for at sige det mildt. Jeg er ordblind. Jeg lærte ingenting i dansk, mens det gik noget bedre i de andre fag. Men lærer Lysholdt Hansen tog sig af mig. Efter skoletid kom jeg hjem til ham for at grave have og lave lignende ting, og så læste han med mig.

-Jeg hjalp til i min mors forretning, og så dyrkede jeg sport. Masser af sport. Jeg spillede fodbold i B1901, jeg svømmede i Guldborgs-

und, jeg spillede badminton i klubben, der lå lige ved siden af familiens bopæl, og jeg cyklede, siger Grønært.

Da han gik ud af skolen efter 7. klasse, tog han til København for at komme i lære som pølsemaker i en forretning i Kødbyen.

-Min storebror Poul-Erik var i København i forvejen for at læse jura, så vi flyttede sammen i en meget lille lejlighed på 4. sal i Rantzausgade. Det var hårde tider med etagevask af kroppen via et vandfad, en seng i her sin side af værelset, et skrivebord og et skab.

-Jeg arbejdede fra klokken 6 til 16. Gik i en periode på skole fra 17 til 19 og cyklede så ud til ABC på Amager for at træne badminton. Poul-Erik var etableret på et højt niveau, så han sørgede for at jeg fik lov til at træne med, selv om jeg egentlig var for ung. Jeg kom så hjem ved 23-24 tiden – og var klar på arbejde klokken 6 næste morgen.

Jeg trænede meget sammen med Henning Borch, der blev min ven, og vi vandt en ungdomsturnering i ABC over Erland Kops og Helge Persson.

Det blev også til noget fodbold i KB, men 2. junior blev det højeste niveau, fordi Grønært ikke kunne spille om søndagen, når der var badminton på programmet.

Undervejs blev det til et mesterskab i juniorrækken på Lolland-Falster. Det gav chancen for at komme videre til DM i Odense, og det gik så godt, at Grønært nåede DM-finalen, hvor han tabte 4-11, 2-11 til Finn Kobberø.

-Jeg mødte ham senere en del gange og vandt også nogle kampe. Den bedste sejr var i 1959, da jeg vandt DM for seniorer. Den første DM-finale, der blev tv-transmitteret.

Sproget var hårdt blandt slagterne i Kødbyen. Og Grønært var lidt til grin, fordi han spillede badminton, der blev anset for at være en tøsesport. Slagterne kaldte spillet ”fra mig til dig”.

-Jeg sagde til en af de spillere, der drillede mig mest – en gammel OL-deltager i boksning – at han kunne få 99 point forud, når vi spillede til 100. Og han måtte starte med at serve. Dengang skulle man jo først vinde serveretten for at score point. Der var mange tilskuere til den kamp i Valby en søndag formiddag klokken 10. Jeg vandt og min modstander måtte betale for to kasser øl. Jeg fik skabt respekt, og når jeg siden havde været ude at spille, blev

Grønært var ikke mindst kendt for en ukuelig fightervilje og en enorm træningsvilje, og så var han generelt et boldtalent.

Vidste du:

- at der i 1952 var 461 klubber i Danmark. Og en stor mangel på haller.

der sat avisartikler om min indsats op i kantinen.

Da Grønært var udlært som pølsemaker og havde aftjent sin værnepligt, blev han i København. Flyttede til Amager og spillede i ABC. Han var kommet på landsholdet sammen med Poul-Erik og det gik fint med meriterende sejre. Men han flyttede hjem til Nykøbing for at arbejde i sin mors forretning.

-Der var ikke så meget at lave, så jeg havde masser af fritid til at træne. Jeg blev inviteret til udenlandske turneringer, og det gik godt både i udlandet og hjemme i Danmark – bl.a. med min DM-titel.

Jeg blev også mester i Sverige, Norge, Belgien, Vesttyskland og Holland.

I 1959 meddelte hans mor så, at hun havde mageskiftet sin forretning i Nykøbing F. med en butik på Munketorvet tæt på Vangede Station.

Den nye forretning var nærmest kørt helt i sæk af de tidligere ejere, så nu skulle der slides og slæbes for at få vendt skuden.

-Min mor var ekstremt arbejdsom. Jeg har sjældent – måske aldrig - set nogen knokle så meget. Hun arbejdede fra morgen til aften, og så sad hun klar næste morgen med kaffen, når jeg kom klokken 6.

Indsatsen blev belønnet, så der forholdsvis hurtigt kunne ansættes lidt personale og efter

5 år købte Grønært sig ind i forretningen.

Arbejdsdagene var så lange, at han først havde fri ved 19-tiden, og så kunne han tage til træning. Poul- Erik boede nu i Bagsværd og havde meldt sig ind i Skovshoved, så der fulgte Grønært trop.

På et tidspunkt flyttede han sammen med Erland Kops ind i en lejet villa i Virum. Der blev bygget lidt om, så der kunne indrettes en bar og en kæmpe stue og et køkken. Og der blev festet igennem i El Paradiso, som de kaldte villaen.

Erland Kops og Grønært er vel to af de største træningsnarkomaner, der har været i dansk badminton, så adskillige weekenders udskejelser blev hurtigt repareret.

-Jeg trænede en time om ugen i ABC med Pytte og resten af tiden i Skovshoved og var med på forbundets træning

-Min tid i Skovshoved var fantastisk. Sloganet "en gang skovser, altid skovser" gav virkelig også mening for mig. Jeg spillede fodbold på et lukket 5. hold med bl.a. Theil Drengsgaard, Poul "Løve" Andersen og Villy Schøne.

Det blev til en del rejser rundt i den store verden. Der var tid til både at spille og være turist.

En tur til Indien sammen med Erland Kops var en øjenåbner.

-Al den fattigdom fik mig til at blive taknemlig over at leve og bo i Danmark.

1964 blev så det helt store år med All England-titlen.

-Det begyndte skidt. Ved DM tabte jeg i første runde til Morten Pommergaard fra Gentofte. Han var ellers mest kendt som doublespiller. Men jeg kom lige fra arbejde og var slet ikke klar. Jeg "fejrede" nederlaget med at tage hul på en meget stor flaske whisky og var så klar til at træne knaldhårdt igen om søndagen.

-Jeg fandt formen igen og tog til All England. Jeg vandt de to første kampe. Så skulle jeg møde svenskeren Kurt Johnsson, som jeg frygtede lidt. Men det blev en nem kamp. Næste opgave var thailænderen Charong Wattanasin, som jeg havde mødt mange gange før.

-Jeg tabte første sæt 4-15, vandt andet sæt 15-13 og kom bagud 5-13 i tredje sæt. Så var jeg heldig med at en bold via lidt sidevind blæste ind på banen. Det rystede Charong, så jeg nåede op på 13-13. Jeg vandt så omboldene til 18-14.

-Sejren gav en semifinale mod Lee Tin Kat fra

Malaya. Han havde slået Erland Kops, der vist havde haft mere travlt med at følge min kamp end om at koncentrere sig om sin egen.

-Jeg vandt med 15-10, 15-10 og var så klar til finalen mod Henning Borch, der havde spillet flotte kampe og slået meget kendte navne. Så han blev anset for at være favorit.

-Vi kørte sammen i taxa til hallen sammen med Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard, der sørgede for at skabe en afslappet stemning.

-Henning lagde ud som lyn og torden og dominerede kampen med godt netspil og gode smash. Men han fik lov til at løbe, så jeg kunne trætte ham. I 2. sæt var jeg bagud 11-13, men jeg vandt efter ombolde med 17-14. Nu følte jeg mig sikker, og den fornemmelse holdt stik. Jeg vandt 15-4. Og var verdensmester. Jeg var selvfølgelig jublende lykkelig, men det ærgrede mig på Pyttes vegne.

Vidste du:

- at ved de åbne mesterskaber i 1939 i Skovshoved var der en håndfuld svenske deltagere. To af dem kom fra Stockholm.

Grønært blev dermed den anden i familien, der havde stået øverst på sejrsskammen, for storebror Poul Erik opnåede tre titler som doublespiller i årene 1958, 1959 og 1960.

Vinderen af turneringen skulle holde tale ved den efterfølgende banket. Engelsk er ikke lige spidskompetencen hos Grønært, men Finn Kobberø hjalp med et stykke papir med stikord. Det gik fint i starten, men så kom

der nogle ord, som Grønært ikke lige kunne udtale, så han begyndte at improvisere og kom i mål til stor jubel for forsamlingen.

Der kom mange lykønskningstelegrammer hjemmefra. Fodboldkammeraterne på 5. holdet skrev: "Du blev ganske vist verdensmester, men vi slog Vanløse 3-1".

Der var stor velkomst i lufthavnen og personalet i forretningen havde skrevet et stor skilt med teksten "Du er den største og stærkeste grønært i verden". Forretningen blev tømt for alt grillkød og så var der fest i El Paradiso med 60-70 deltagere.

Et par uger efter var han til båd-dåb i Skovshoved Roklub. Og han fik æren af at døbe en af de fire nye både "Grønært".

Der fulgte store oplevelser med Thomas Cup-holdet og endnu flere ture rundt i verden. Men så begyndte skaderne at melde sig – og de var alvorlige. Hofterne havde det ikke godt efter super hård sommertræning i 1966.

-Jeg fik taget røntgenbilleder, og de viste slidgigt i begge hofter. Det var den tidligere KBKer

Jesper Bie, der var min private læge. Jesper Bie, der havde været i All Englandfinalen i 1938.

-Jeg måtte erkende, at nu var det slut. Helbredet måtte komme i første række. Jeg meddelte forbundet, at hvis jeg på nogen måde kunne hjælpe til, så gjorde jeg det gerne. Så jeg kom i spilleudvalget og blev træner for Thomas Cup-holdet, der skulle møde Indonesien.

-Jeg tog afsted på turen, selv om jeg lige var blevet gift med Imre Rietveld fra Holland, men hun kunne tage hjem til sine forældre i Holland.

Ægteskabet med Imre har givet fire børn og otte børnebørn

I 1969 blev slagterforretningen solgt. Turen gik hjem til Nykøbing og en lille sportsforretning - K.A.N. Sport.

Grønært involverede sig i en masse aktiviteter ud over at banke forretningen op. Han fik også nye hofter og kunne tage badmintonspillet op igen på veteranplan. Han løb og svømmede og cyklede og fik mange fra sydhavsørerne til at deltage i mange af aktiviteterne.

På et tidspunkt flyttede han og Imre til Spanien. Senere flyttede de hjem og slog sig ned i Kolding.

Vidste du:

- at den første torsdag i september 1982 blev Carl Frøhlke hædret. Manden med Danmarks hårdeste smash i 30erne havde nemlig spillet på den samme bane i 50 år.

- at ved de åbne mesterskaber i 1950 var det første gang, der også blev spillet i singlerækkerne.

- at Bendt Rose lærte at spille badminton på et kornloft i Assens, før han skiftede til Odense.

For nogle år siden tog han initiativ til at de gamle badmintonvenner og konkurrenter kunne mødes en eftermiddag i Skovshoved for at mindes de gode gamle dage.

-Jeg har været heldig med mit liv, konkluderer Grønært.

ÆRESMEDLEMMER

J. M. McCallum 1930
 Magne Kjems 1946
 Steffen Rasmussen 1949
 Gudmund Schack 1956
 Louis Saunte 1975
 Carlo Pedersen 1975
 Aksel Hansen 1975
 Adolph Beckmann 1981
 Ole Mertz 1984
 Einar Petersen 1998
 Claus Buhl 2012
 Bue Kjems 2015

Det skete der 1945-1954

1945:

5. maj kommer Danmarks befrielse efter det der kaldes de fem onde år. 6. august kastes den første atombombe over Hiroshima i Japan og tre dage senere kastes en bombe over Nagasaki.

1946:

I Danmark fødes der over 96.000 børn. Det er rekord, og det betyder, at der skal opføres mange skoler og på længere sigt, at der vil komme en meget stor gruppe pensionister.

1947: Gentofte Stadion bliver indviet

1948:

Ved de olympiske lege i London er der 179 danske deltagere. 149 mænd og 30 kvinder. Danmark sikrer sig et rekordstort antal medaljer: 20. Fem er af guld, syv er af sølv og otte er af bronze.

1949: 4. april undertegnede Danmark, som et af 12 lande, Atlantpagten (NATO) i Washington, og 24. august 1949 trådte forsvarssamarbejdet i kraft.

1950:

I juni går tropper fra Nordkorea til angreb på Sydkorea, og dermed indledes den tre år lange Koreakrig, hvor bl.a. det danske hospitalsskib Jutlandia involveres.

1951:

Den danske stat udvælger 22 grønlandske børn, der sendes til Danmark. Hensigten med forsøget var, at børnene fik et bedre liv. 2020 undskylder statsminister Mette Frederiksen på nationens vegne for den umenneskelige behandling.

1952: Danmarks Radio begynder regelmæssige tv-udsendelser.

1953: Grundloven fra 5. juni 1849 revideres for fjerde gang.

1954: Englænderen Roger Bannister løber som den første en engelsk mile (1.609,3 meter) på under 4 minutter. Han løber distancen i tiden 3.59,4 minutter.

Perfektionisten Viktor vinder alt

Første gang folk i Skovshoved IF kunne stifte bekendtskab med Viktor Axelsen var da han som 11-årig vandt singlerækken i U12.

Navnemæssigt gjorde han åbenbart ikke det store indtryk, for i klubbladet blev han omtalt som Axelsson efter sejren i finalen mod en spiller fra Holbæk.

Han fik sin badmintonmæssige opdragelse i Odense, hvor han var i klubben, så snart tiden tillod det. Lige fra han var seks år var fjerboldspillet noget for ham, og talentet var tidligt helt åbenlyst. Eneste hæmsko, syntes at være, at han blev høj. Noget atypisk for en singlespiller at bliver 194 centimeter høj. Men det giver selvfølgelig nogle fordele, når rækkevidden følger med.

Når man ser på hans resultatliste, kan man roligt konstatere, at han har vundet, hvad der er værd at vinde. Og mange af de store turneringer flere gange. Olympisk guld i Tokio 2021, olympisk guld i Paris 2024.

Verdensmester i Tokyo 2022, og i Glasgow 2017.

Med på Thomas Cup-holdet, der vandt turneringen i Kina i 2016.

To gange har han vundet All England.

VM-guld og EM-guld i ungdomsrækkerne.

Viktor Axelsen er langt fra kommet sovende til de mange triumfer. Der arbejdes minutiøst med selv de mindste detaljer. En lille ændring af fodstillingen kan give markante resultater.

En overgang blev han træner af sin svigerfar Henrik PK Rohde, og de havde en øvelser, de kalder "1.000 bolde."

PK smed boldene over nettet fra den kasse, hvor de lå 500 bolde, og så skulle Viktor placere dem ganske bestemte steder hele tiden. Tæt på nettet og tæt på stregerne.

Når den første kasse var tom, så blev den fyldt op igen og det hele gentog sig.

-Det hele kræver en vanvittig koncentration, og det gør ikke noget at andre studerer hans metoder, for ingen vil være i stand til at koncentrere sig på samme måde, slår PK fast.

Viktor blev for nogle måneder opereret for en skade i ryggen og har valgt at holde en ekstraordinær lang pause for at være sikker på, at helbredet kan holde.

Viktor Axelsen kan blandt sine mange triumfer også føje et dansk holdmesterskab til de mange andre titler.

Det skete der 1955-1964

1955: AGF vinder den første danske pokalfinale i fodbold ved at besejre Aalborg Chang med 4-0 i Idrætsparken i København

1956: 2000 ungarere mister livet i en opstand mod de sovjetiske styrker, der er rykket ind i landet. 200.000 mennesker er på flugt og i december kommer 1.000 af dem til Danmark

1957: Danmark deltager for første gang i det europæiske melodi grand prix med sangen "Skibet skal sejle i nat" – sunget af Gustav Winckler og Birthe Wilke.

1958: I Stockholm vinder Brasilien VM i fodbold ved i finalen at besejre Sverige med 5-2. Den 17-årige Pele scorer to af de brasilianske mål.

1959: Ved en fejl på Den Kgl. Mønt produceres der alt for få 10-ører. Maskinen kører kun en formiddag, og det kommer der kun 86.000 mønter ud af mod de forventede 1.245.000. Så mønten bliver et stort samlereobjekt.

1960: Ved OL i Rom vinder Danmark sølv i fodbold med Skovshovedsspilleren Poul "Løve" Andersen på holdet. Jugoslavien vinder finalen med 3-1. I semifinalen redder den danske målmand Henry From et straffespark begået af Poul Andersen. Han distraherer ungareren Varahidi ved at tage en lille pause og sætte sit tyggegummi på den ene stolpe.

1961: Valgretsaldern i Danmark sættes ned til 21 fra 23 år.

1962: For første gang sender Danmark Radio en julekalender i fjernsynet.

1963: Ægteparret Grethe og Jørgen Ingemann vinder det europæiske melodi grad prix med sangen Dansevise med musik af Otto Francker og tekst af Sejr Volmer Sørensen.

1964: På Langelinie bliver hovedet savet af Den lille havfrue. For første gang.

Ole Mertz blev Mr. Skovshoved

Når man siger badminton i Skovshoved kan man slet, slet ikke komme uden om Ole Mertz. Sjældent har nogen i Danmark haft så markant en indflydelse på sin sport.

Han nåede - ud over så meget andet - at være afdelingsformand for badminton i 49 år, og han trak sig kun, fordi han meget gerne ville undgå den festivitas, der ville følge med at havde siddet på den post i 50 år.

Han blev meget fortjent portrætteret i Dansk Badminton Forbunds jubilæumsskrift, da forbundet fyldte 75 i 2005.

Det hele begyndte i 1932. Når hr. og fru Mertz skulle over i Skovshoved og spille badminton for at få lidt motion, så kom lille Ole naturligvis med i barnevognen. Så han blev nærmest vaccineret med badminton fra barnsben.

-Jeg begyndte selv at spille da jeg var 7-8 år gammel. Der var ikke så mange andre ting at give sig til, og klubberne fungerede ofte som en slags fritidshjem efter skoletid.

-Vi havde dårligt fået fri fra skole, før vi mødtes i klubben, og så spillede vi badminton på livet løs - hvis vi vel at mærke kunne opdrive en bane. Vi skulle jo dele hallen med tennis-spillerne. Så når der var plads, så var vi der, og når tennis-spillerne var færdige med deres time, så var vi der igen. Når det var spisetid rundede vi lige spisebordet derhjemme, og så var det tilbage til klubben, til vi skulle hjem og sove, siger Ole Mertz.

Som badmintonspillere var hans forældre de rene motionister, og da Ole i 11-12 års alderen begyndte at vise anlæg for spillet, valgte de at

Ole Mertz (th.) er i særklasse en af de allerstørste profiler i både dansk og international badminton. Ikke mindst hans 49 år som formand for Skovshoveds badmintonafdeling gør ham til noget helt specielt. Her ses han sammen med Jesper Sandvad.

droppe deres egne aktiviteter. De var ikke med på den galej med at pace deres søn frem.

-Min mor kom en gang om året i klubben for at se mig spille. Det var det, slog Ole Mertz fast.

At opholde sig på anlægget på Krøyersvej var nu også meget andet end at spille badminton. Om sommeren blev der spillet fodbold på livet løs, og der blev konkurreret i alt, hvad der kunne konkurreres i.

Skovshoved havde jo introduceret badminton på klubplan i Danmark, og klubbens spillere havde næsten haft patent på alle titler og mesterskaber i den første halve snes år. Men ungdomsarbejdet gjorde man ikke så meget ud af. Det hele gik jo så nemt. For at sige det mildt, så var ungdomsarbejdet tæt på at være ikke-eksisterende.

Så da koryfæer som Tage Madsen, Carl Frøhlke, Ruth Dalsgaard (tidl. Frederiksen) og hendes søster Gerda stoppede, så opstod der et kraterlignende hul, der skulle fyldes op af de unge mennesker, der havde været på vej som selv-lærte spillere. Skovshoved fik et knæk af rang, da man i 1942 tabte en holdkamp til ABC med 3-22.

Det var en meget dårlig ide i Skovshoved i mange år at begynde at tale om den kamp.

-Jeg havde hevet mange af mine klassekammerater med i Skovshoved, og det lå i mig, at jeg gerne ville have tingene til at fungere. Så allerede da jeg var 15 år blev jeg leder. Aksel Hansen var formand, men han overlod det mere og mere til mig, så det faldt helt naturligt, at jeg i 1951 som 20-årig overtog formandsposten, siger Ole Mertz, der i de første år i den grad blev bakket op af Aksel Hansen, så det lignede et parløb.

Ole Mertz sad så på den post frem til 2000, før han valgte at sige stop.

-Det gik pludselig op for mig, at jeg hellere ville til travløb end at se vores 1. hold spille kamp. Og udsigten til en bunke halløj omkring til et 50 års jubilæum tiltalte mig heller ikke. Den slags er ikke lige min kop te.

Det var ikke mindst den unge formands for-tjeneste, at SIF fortsatte med at fungere som et slags fritidshjem, hvor der blev dyrket sport, og hvor man hyggede sig med alskens form for underholdning. Der var specialiteten ”hjørnebold” – et spil hvor det gjaldt om at trille en

tennisbold rundt om nogle askebægre via et hjørne. Der var konkurrencer om at sende en badmintonbold op i en hjørnelampe. Der blev spillet bridge, og der blev quizzet. Ole Mertz havde en god portion bøger med quiz-konkurrencer klar til en hver lejlighed.

I fodboldsæsonen gik turen ofte til Idrætsparken i hans bil, der var fyldt op med tre-fire drenge.

-Jeg var selv bidt af en gal fodboldspiller som dreng, og jeg spillede på de bedste hold hele vejen op til senioralderen. Men som 17-årig måtte jeg træffe et valg. Skulle det være badminton eller fodbold. Jeg kunne ikke overkomme det hele, og så blev det badmintonspillet, siger Ole Mertz.

Det pudsige ved aktiviteten i SIF var, at drenge senere i livet ikke havde så let ved at være sammen privat. Fællesskabet fungerede bedst i klubben.

Træningen bestod af en sølle time om ugen, så det gjaldt bare om at holde sig til, når der var ledig plads inde på banerne, så man kunne komme til at spille lidt ekstra.

Som formand fungerede Ole Mertz på helt specielle vilkår.

-Når jeg en gang i løbet af maj gik rundt og satte sedler op på dørene forskellige steder om at der snart skulle være generalforsamling i badmintonafdelingen, så var det til almindelig moro for

alle, og den dag generalforsamlingen skulle finde stede, stak jeg lige næsen indenfor i det lokale, hvor den skulle foregå, for at se, om der var dukket nogen op. Det var der ikke, så jeg kunne bare fortsætte mit virke.

Der var nu heller ingen fare for, at han skulle tage af kassen, for han var naturligvis underlagt afgørelserne i hovedafdelingen.

-Det hele kørte efter devisen ”det ordner Mertz”, og det gjorde jeg så.

Ole Mertz begyndte at få styr på instruktionsarbejdet, så det ikke var de rene tilfældigheder, når børnene mødte op til træning i SIF. Nogle af tingene var selvopfundne, men efterhånden kom der en bedre struktur på tingene.

-Ungdomsspillerne havde ikke så mange ting at se hen til. Vi var til ABCs åbne turnering, vi var til de københavnske mesterskaber og årets højdepunkt var en tur til provinsen. Vi fik samlet så mange penge sammen, at vi kunne tage i bus til Kolding.

Ved at studere de gamle koryfæer i Skovsho-

Vidste du:

- at spillere fra ABC, Gentofte og Skovshoved i 1953 meldte fra til Valbys åbne turnering, fordi der skulle spilles med plasticbolde.

ved havde Ole Mertz fået lært nogle ting, så han nåede frem blandt landets bedste spillere. Uden at det dog kastede mange titler af sig.

-Der var et problem, der hed Finn Kobberø fra KBK. Han var en gudbenådet spiller, så lige-gyldigt hvad jeg fandt på, ville jeg aldrig være i stand til at vinde over ham.

-Jeg mindes en gang jeg skulle møde ham og løb rundt og gjorde gymnastik, og hvad man ellers skal for at varme op. Han sad på en radiator med en øl og spurgte, hvad jeg dog havde gang i. Det forklarede jeg ham så, og han konstaterede – ganske rigtigt – at det var nytteløst. Jeg ville jo tabe under alle omstændigheder. De store turneringer var for mig, når han var i den anden halvdel af lodtrækningen, så jeg ført kunne møde ham i finalen, griner Ole Mertz.

Undervejs blev det til 12 landskampe i perioden 1955-1965, og to gange lykkedes det ham at komme med på Thomas Cup-holdet, der var til slutrunder i Østen.

-Der blev jeg meget populær ude. Vi kendte jo ikke til svedbånd, og i den enorme varme var det svært at holde fast på ketsjeren, så når jeg havde været ude i en duel, gik jeg hen og skiftede ketsjer. Det syntes publikum var meget underholdende.

Som spiller var han efter eget udsagn af den nervøse type. Det gjorde det ikke nemmere at vinde, men da han kom i 30'erne, blev det hele mere afslappet, og i 1964 lykkedes det ham at blive nordisk mester i doublen sammen med klubkammeraten Jesper Sandvad. Det blev også til fire semifinaler i herredouble i All England. Fem gange var han i finalen ved de danske mesterskaber, og hver gang tabte han i to sæt.

Ledergerningen i SIF tog sin tid, men det krævede alligevel ikke mere end at han også kom ind i ledelsen i Dansk Badminton Forbund, hvor han blev medlem af spilleudvalget. Det var det eneste udvalg i forbundet, så han fik rigeligt at se til. Det betød ikke mindst en styrkelse af instruktionsarbejdet.

Nu var det trods alt ikke badminton det hele. Han fik taget en magistergrad i engelsk. De første fem år på universitetet gav ikke meget sved på panden, men så tog han sig sammen og fik sin eksamen. Derefter fulgte to år som militærpolitibetjent og tilbage i det civile fik han fastansættelse på Øregaard Gymnasium, hvor han var til han gik på pension.

Ole Mertz tjente ikke mindst sine sporer som double-spiller. Her har han slået pjalterne sammen med Birthe Kristiansen fra GBK.

Vidste du:

- at Skovshoved i 1936 vandt C.L.O.C.-pokalen til ejendom efter sejre tre år i træk mod KBK, Gentofte og Frederiksberg.

Engelskkundskaberne kom ham virkelig til gode, da han kom ind i det internationale forbund IBF, hvor han hurtigt blev vicepræsident lige som han fik sæde i nogle udvalg.

-Det var en tung mekanisme at danse med. Der var ingen penge i kassen, og telekommunikationen var jo slet ikke som i vore dage. Jeg blev sat til at styre afholdelsen af turneringerne, og det kørte som jeg ville. Min telefonregning

løb noget op i den periode, men jeg fik da en del støtte fra DBF.

-Når jeg fik at vide, at jeg skulle til et møde i München, så skulle jeg se det som en ære og selv finde ud af, hvordan jeg kom derned.

-Som engelsklærer var det en fornøjelse at være sammen med briterne, og jeg lærte meget om mødeteknik og forhandlinger. Det lov-mæssige har også altid interesseret mig, fortalte Ole Mertz.

På Øregård Gymnasium var rektor ikke så tilfreds med det meget rejseri, så Mertz fik besked om, at han skulle begrænse det mest muligt.

-Det betød, at jeg en torsdag kunne sætte

mig i et fly og tage turen til New Zealand. Der blev holdt møde lørdag, og så gik turen hjem, så jeg kunne møde op på gymnasiet mandag morgen.

Eleverne måtte gerne sige du til ham, men den gik ikke med at kalde ham Ole. Så det var du eller Mertz.

Når han var i skole, kunne han i mange år lige nå at ryge 10 King`s. Men da mødetiderne blev ændret så han mødte klokken 10, røg der et par frikvarter, så han skar han rygeriet ned til otte cigaretter.

Mertz lagde ikke skjul på, at hans temperament af og til løb af med ham. Under en turnering i Nykøbing F. kylede han sin ketsjer ud gennem en dør. Det var han meget flov over bagefter.

-Min far døde, da jeg var 13 år, så jeg var et forkælet enebarn, sagde han i et interview i klubbladet.

-I DBF var holdningen, at det internationale arbejde blandede man sig ikke i. Det var min afdeling, og jeg kunne bare gøre som jeg havde lyst til. Det betød bl.a. at jeg blev involveret i optagelsen af Kina i IBF. De måtte selvfølgelig gerne komme med, men det måtte ikke være på bekostning af Taiwan, der havde været med i mange år. Da taiwanerne blev opmærksomme på min holdning, lovede de mig guld og grønne skove. Det kunne jeg selvfølgelig ikke tage imod, og det var jo heller ikke derfor at jeg stemte for deres forbliven.

Ole Mertz var i et enkelt år formand for DBF. Meget mod sin vilje.

-Den siddende formand, Erling Dige, meddelte, at han ikke kunne finde tiden til at klare formandsjobbet, så jeg accepterede at tage et enkelt år ind til man fandt en anden kandidat og heldigvis dukkede Jørn Skaarup op.

Instruktionsarbejdet lå Ole Mertz meget på sinde, så der blev brugt meget energi. Han kom ofte ud for at holde foredrag, men når han nu havde taget turen fra Skovshoved, så kunne han jo også godt deltage i det praktiske på banerne.

På et tidspunkt satte han sig for at finde ud af hvor meget tid han bruge på at være badmintonleder.

-Et enkelt år nåede jeg op på 1.800 timer. Alt-så tæt på hvad der svar til et full-time job.

Ved siden af skulle han så lige passe sit job på gymnasiet.

-Det var heldigvis "kun" 800-900 timer.

Hans lederindsats kastede et hav af anerkendelser af sig. IBF, DBF, Københavns Badminton Kreds, Gentofte Kommune og Skovshoved hædrede ham med ærestegn og fortjenstegn.

DBFs fortjensttegn betød meget for ham.

-Det VILLE jeg have. På et tidspunkt manglede jeg tre-fire point for at få det. Jeg tog rundt til små turneringer og tjente et kvart point her og et halvt point der. Det gik noget langsomt. Heldigvis forbarmede min klubkammerat Klaus Kaagaard sig over mig, så vi var makkere i de åbne hollandske mesterskaber. Vi vandt, og jeg fik de sidste nødvendige point.

Ole Mertz var altså med næsten fra starten i Skovshoved, da badminton kom på programmet. Og han var ikke helt sikker på, at det havde været lige sundt hele vejen igennem.

-Vi vidste jo ikke helt præcist, hvad vi havde gang i.

-Når jeg ser hvor mange spillere, der har fået skavanker med knæ, hofter og ryg, kan jeg godt være i tvivl om at vi gjorde det som var mest formålstjenligt.

-Når vi havde spillet en kamp, var det en tradition, at man gav sin modstander en drink. Det kunne godt bare være en sodavand. Så sad vi der pjaskvåde af sved. Det kan ikke have været

sundt. Vi var også mange år om at finde ud af at træne fysisk. Når man spillede badminton, gik man ind på banen og begyndte at slå. Der har vi heldigvis udviklet os meget, siger Ole Mertz.

Da DBF fyldte 75 år i 2005 spillede han stadig på et veteranhold. Men dog fast besluttet på, at nu skulle det slutte. Selv om hans holdkammerater sagde, at det gik da meget godt.

Ole Martin Christoffer Mertz – en af de helt store lederskikkelser i dansk badminton – døde i 2017.

Vidste du:

- at Ole Mertz som bare 23-årig blev udnævnt som æresmedlem i den hollandske klub Tilburg. Han havde adskillige gange været i Holland for at udbrede kendskabet til spillet.

Det skete der 1965-1974

1965: Der arbejdes med at lave en skihopbakke ved Bagsværd Sø. Der skal bygges et 10 meter højt tårn. Og så kan man udnytte mulighederne med at hele 1.100 biler kan parkere ved rostation.

1966: Arbejdstiden i Danmark sættes ned til 44 timer om ugen.

1967: Kronprinsesse Margrethe bliver gift med franskmanden Henri de Laborde de Monpezat – der senere tituleres som Prins Henrik.

1968: 19. april besatte 100 psykologistuderende dele af Københavns Universitet. Det blev startskuddet til det ungdomsoprør i Danmark, der var blusset op årene forinden i hele den vestlige verden. Mange steder med voldsomme optøjer til følge.

1969: Den danske straffelovs forbud mod pornografiske billeder ophører. Danmark bliver dermed det første land i verden, der frigiver pornografi.

1970: Kildeskatten indføres. Det betyder, at skatten trækkes fra lønnen, hvor man før selv skulle betale beløbet det følgende år.

1971: De to lokale gymnasieelever Mogens Sandfær og Jesper Switzer Møller på 17 og 18 år arrangerer sammen med promoteren Carl Fischer den første Roskilde Festival – under navnet Sound Festival. Festivalen afvikles over to dage - 28. august til den 29. august.

1972: Ved en folkeafstemning 2. oktober stemmer et flertal af danskerne ja til medlemskab af EF, hvorefter Danmark bliver medlem af EF fra 1. januar 1973.

1973: Trafikminister Jens Kampmann og hans svenske kollega Bengt Norling underskriver 8. juni en principaftale om bygningen af Øresundsbroen til cirka 1,2 milliarder kr. og en tunnel mellem Helsingør og Helsingborg

1974: Benzinprisen stiger til 2,05 kroner for en liter

Lillejuleaften med fart på

Når nu badmintonhallen for en sjælden gangs skyld står tom, skulle man måske finde på noget at bruge kapaciteten til.

Så i 1947 fik Ole Mertz den ide, at man kunne spille en turnering lillejuleaften, og det har i den grad bidt sig fast og udviklet sig.

Det begyndte med blot en håndfuld spillere, men stille og roligt udviklede det hele sig.

I begyndelsen var det kun de bedste, der var med, og de mistede efterhånden lysten, så det så ud som om det hele skulle gå i opløsning. Men så kom der en god portion motionister, der fik sat skub i tingene igen

I starten blev det hele run- det af med at Ole Mertz sponserede noget wienerbrød og nogle sodavand til de fremmødte. Ret hurtigt blev dagen så sluttet af med smørrebrød og uddeling af præmier til finalisterne i de forskellige kategorier.

Ikke alene blev der spillet badminton. Der

var konkurrencer i bridge, rafling, billard og whist.

Antallet af fremmødte lå omkring 30, der så nu kunne se frem til en omgang med smørrebrød, øl og snaps.

Ole Mertz var jo den rene quiz-master og deltagerne blev budt på konkurrencer, der godt kunne give grå hår.

I årenes løb har arrangementet skiftet lidt retning. Der kom nye konkurrencer som bordtennis og indefodbold til, og af og til har deltagelsen i de sportslige udfoldelser været yderst behersket. Men så er der pludselig kommet nye

folk til, og så er det som i de gode gamle dage. Der var et år, hvor der blev serveret varm mad. En klar kikser.

Det hele er for mænd, der nok sover længe juleaftensdag.

Vidste du:

- at Jette Føge ved DM i 1979 havde det uheld at møde Lene Køppen i kvartfinalen. Det tog 9 minutter, så var den kamp slut.

SØLVNÅLE

Kell Rasmussen 1980
Mogens Benthien 1980
Søren Sonne 1981
Gunnar Johansen 1983
Jørn Johansen 1984
John Funch 1991
Jesper Knudsen 2001
Marlene Thomsen 2001
Clifford Beckmann 2002
Lise Sandvad 2006
Gerda Sandvad 2006
Ole E. Jensen 2006
Anders Myralf 2006
Poul Pape 2006
Bent Bergander 2006
Tom Gudmandsen 2006
Ole Ebbesen 2006
Ulrik Ibfelt 2007
Ann Hessel 2007
Bente Mourier 2007

Warny Munch 2007
Brian Grundstad 2007
Henrik P.K. Rohde 2008
Karsten Møller 2009
Michael Bartholdy 2012
Steffen Moe 2012
Nicolaj Hansen 2013
Jakob Grandahl 2013
Mattias Elvers 2013
Christian Skjoldborg 2013
Emil Menke 2016
Mikkel Schultz 2017
Anders Troels Munk 2020
Jan Lauritzen 2020
Pauli Jensen 2021
Joachim Fischer 2021
Janne Rützou 2021
Henrik Parkhøi 2021
Trine Andersson 2023
Peter Bjerregaard 2023

Christina vandt og vandt -og blev sportsinvalid

23. maj 1999 vandt Camilla Martin VM i damesingle i Brøndbyhallen, da hun slog kineseren Dai Yun 11-6, 6-11, 11-10. Da hun valgte ligeud ved 10-10, kunne spændingen ikke blive mere intens.

Men det kunne lige så godt have været Christina Bostofte fra Skovshoved, der havde repræsenteret Danmark i den finale.

For hun havde i mange, mange kampe dokumenteret, at hun kunne hamle op med selv de bedste i verden.

Men en knæskade med overrevet korsbånd, ledbånd og meniskskade ødelagde det hele, så hun måtte lægge ketsjeren på hylden. En fejlslagen operation efter nogle forkerte principper førte bare senere til endnu flere operationer, så hun nu kun kan bøje det ene knæ 90 grader, og det er tykkere end det andet.

Så som 19-årig var det slut på en karriere, der ellers i mange år havde lignet det rene eventyr.

-Jeg tabte aldrig nogensinde en singlekamp som ungdomsspiller, siger Christina, der vandt turnering efter turnering og som blev den første - uofficielle - verdensmester for ungdomsspillere, da hun i Indonesien vandt over Lisbeth Stuer-Lauridsen i den tropiske varme i Djakarta i Indonesien.

-Lisbeth havde været så venlig at sende indoneseren Susi Susanto ud af turneringen. Det var jeg godt tilfreds med, siger Christina.

-Det var ellers ved at gå grueligt galt undervejs i turneringen. En af kampene var klokken 8 om morgenen mod en indonesisk spiller. Det var tidligt og der var stadig lidt jetlag i kroppen. Så jeg var bagud 4-10 i 2. sæt, men jeg fik vendt slagets gang og om tilbage.

-Det var skønt at kunne komme igen og stå som vinder af det hele. Jeg var helt oppe under loftet af glæde, og der var en flot fremmøde i lufthavnen, da jeg kom hjem.

At badminton blev hendes sport kan ikke undre, når mor hed Lonny og faktisk nåede at blive dansk mester.

-Jeg var 5-6 år, da jeg blev hevet med i hallen,

Christina Bostofte var ikke mange år gammel, før man her kunne se, at der var tale om et helt usædvanligt talent.

Vidste du:

- at medlemstallet 1. januar 1959 i badmintonafdelingen var 339.

når hun skulle i klubben for at fungere som træner.

-Vi havde John Funch som træner for os børn og unge, og han var helt fantastisk. Han lavede Kermit Cup for os, og vinderen fik en skål med slik. Vi var jo i klubben hele tiden, når skolen var slut. Når vi ikke spillede, var vi oppe i restauranten. Vi boede i Brede på det tidspunkt, så det gjaldt bare om at komme

med et par tog, så jeg kunne mødes med alle de andre. Vi var også sammen uden for klubben. Heidi Kleins forældre havde en pool, så det gjaldt tit også om at komme til Ballestrup.

-Ud over min mor, så var Jesper Knudsen god til at tage sig af mig og træne mig. Jeg spillede double sammen med Thomas Stuer-Lauridsen, og vi trænede enten i Skovshoved eller hos ham i Gentofte. Jeg spillede dame double sammen med Anja Andersen, der så droppede badminton og blev en fantastisk håndboldspiller

-Der gik nogle år, og så begyndte det at gå særdeles godt. Jeg fik virkelig udviklet mit

spil, og jeg trænede og trænede. Min teknik var god, min taktiske sans fulgte fint med, og så var jeg hurtig på fødderne.

-Christina havde en fantastisk træningsmoral. Havde jeg sagt til hende, at hun skulle løbe ind i en mur, så havde hun gjort det, fortæller Hans Sørensen, der var træner i Skovshoved på det tidspunkt.

Christina og Lonny spillede en del gange mod hinanden, og der blev virkelig gået til den.

-Min mor var virkelig en dårlig taber. Vi blev uvenner, når jeg vandt. Og jeg var faktisk ikke meget bedre selv i den retning.

Lonny vandt DM i single i 1967 og var på det hold, der vandt EM i 1976 lige som hin også vandt DM i dame double en gang med Lene Køppen.

Ud over titlen i Djakarta nåede hun også at blive europamester.

Al den succes på ungdomsfronten betød, at Christina begyndte at spille mod seniorerne, og der gik det også forrygende. Der var lige høje Kirsten Larsen, som var for

svær at komme udenom, men ellers tog hun skalp efter skalp.

Christina var blevet en attraktiv reklamesøjle og fik flere fine sponsorkontrakter. Skovseren Flemming Østergaard hjalp hende gratis ved at være hendes ulønnede manager

I en holdkamp i i Højbjerg i Århus mødte hun så den tre år yngre Camilla Martin, der bestemt også havde givet gode løfter for fremtiden.

Opgøret endte 11-0, 11-0 til Christina. Det tog Camilla med oprejst pande.

-Jeg elskede Camillas spontanitet med diverse kommentarer, siger Christina.

Ved DM nåede hun frem til finalen, hvor hun skulle møde Pernille Nørgaard. Christina havde vundet første sæt med 11-2 og førte 10-4 i 2. sæt.

-Men så gik det galt. Jeg gled, og der røg en hasemuskel, og så var Pernille mester, mens tårerne trillede ned ad hendes kinder, fordi hun virkelig følte med mig.

Når hun skal gøre sin karriere op og vurdere hvem, der

Vidste du:

- at 23 spillere fra Grønland i sommeren tilbragte en "træningslejr" på tre timer i Skovshoveds hal med John Funch som instruktør.

Christina nærmest væltede sig rundt i titler og mesterskaber. Her blev hun modtaget i lufthavnen af Klavs Kaagaard, Morten Knudsen, Don Ø (alias Flemming Østergaard), Jesper Knudsen, Lonny Bostofte og Erik Bostofte. Flemming Østergaard var sponsor i den første del af hendes karriere.

har været de hårdeste/ bedste modstandere, så nævner hun kineserne Li Lingwei og Han Aiping.

Hun mødte som 17-årig sidstnævnte i kvartfinalen ved Danish Open, da hun var kommet i gang igen. Christina havde vundet 1. sæt over den regerende verdensmester.

-Men så gik det galt. Jeg hoppede fra midten af banen ud mod venstre og landede helt forkert. Korsbånd, ledbånd og menisk blev ødelagt.

Lige der gik det op for hende, at nu kunne det hele være slut.

-Det overevne korsbånd blev syet sammen, og benet kom i gips. På et senere tidspunkt fandt man ud af, at det med at fiksere et knæ var helt forkert. Så jeg måtte gennem nye operationer.

Hun trænede intenst i lange perioder, og hun spiste gigtpiller til morgenmad for at holde smerterne ud. Kroppen reagerede som hun var ved at nå pensionistalderen.

-Det påvirkede også mit spil, at jeg nok frygtede, at det skulle gå galt igen. Jeg turde ikke gå ud i de yderste positioner.

Det hele endte med at hun spillede, holdt pause og så var det om igen.

Og det gik definitivt helt galt lige før nytårsaften 1990. Efter et kortspil skulle hun som taber kildes, og det kunne kroppen ikke klare, da hun vred sig.

Det var slut.

Christina valgte en overgang klubben fra. Det gjorde for ondt rent mentalt, og det hele skulle fortrænges efter fire operationer.

Senere var der basis for at komme tilbage og hilse på alle de gamle venner.

-Mens Ole Mertz levede, havde vi den tradition, at han kom hos os 2. juledag og spiste skinke og grønlangkål.

Christina Bostofte formåede at forene viljen med talent og var altid klar til at yde sit maksimale.

Hun gik på idrætslinjen i Gentofte for at få sin studentereksamen. Team Danmark var gode til at komme med råd, og hun kom i klasse med FC Kerne Per Frandsen og Lars Højer Nielsen og Thomas Stuer-Lauridsen.

-Jeg læste til markedsøkonom og tog en eksamen i afsætning på Copenhagen Business School og kom ind i reklamebranchen. Der kom jeg på et tidspunkt i forbindelse med filminstruktøren Nikolas Winding Refn og det er så endt med, at jeg er kommet til at arbejde for ham i firmaet byNWR. Så nu er jeg involveret i en bunke ting omkring selve produktionen af film, og jeg rejser en del rundt i verden.

GULDNÅLE

Hans Hansen 1984
André Suenson 1974
Claus Buhl 1986
Bue Kjems 1994
Bent Strøm 1999
Thea Jensen 2001
Peter Dalkiær 2006
Jannik Hasbak 2006
Henrik P.K. Rohde 2016
Tom Gudmandsen 2016
Henrik Parkhøi 2025

Det skete der 1975-1984

1975: Fristaden Christiania bliver kastebold mellem Københavns Kommune og staten. Men Folketinget beslutter til sidst, at området skal ryddes senest 1. april 1976.

1976: 9. februar træder loven om ligeløn til mænd og kvinder i kraft. Formålet er at sikre en ret til lige løn for lønmodtagere, der ikke allerede i medfør af kollektiv overenskomst kan håndhæve en sådan ret over for deres arbejdsgivere.

1977: Bombemanden fra Gladsaxe - en gymnasie-elev fra Gladsaxe Gymnasium - bringer sin første bombe til eksplosion i en telefonboks på Magletorv. Han bliver først stoppet 10 måneder senere.

1978: 1. april spilles den første professionelle fodboldkamp i Danmark. B 93 vinder 3-1 over AGF.

1979: Danmarks Statistik oplyser, at 2 procent af befolkningen - ca. 100.000 personer - er udenlandske statsborgere.

1980: Den norske olieplatform Alexander L. Kielland - vælter i Nordsøen, da et af de bærende ben giver efter. Ved ulykken omkommer 123 personer, mens det lykkes at redde 58.

1981: - Sundhedsstyrelsen raskmelder en halv million danskere, da homoseksualitet fjernes fra listen over sygdomme.

1982: Fregatten Peder Skram affyrer ved en teknisk fejl det såkaldte Hovsa-missil, der rammer sommerhuse i Lumsås-området. Heldigvis sker der kun materielle skader.

1983: Den mest populære movieboks-afspiller, Esseltes Moviebox, lanceres i Sverige i en sort plastickuffert. Herefter kommer afspilleren hurtigt til Danmark, hvor det enten er muligt at leje den hos sin lokale videoforhandler eller købe en model i en elektronikforretning.

1984: Ved EM i fodbold i Frankrig når Danmark til semifinalen, hvor Spanien er modstanderen. Kampen afgøres i en strafesparkkonkurrence, hvor Preben Elkjær sender sit forsøg over mål. Spanien taber i finalen til Frankrig, der vinder 2-0.

Holdmesterskaber lod vente på sig

Godt nok var Skovshoved pionerer i dansk badminton, men det tog mange, mange år før SIF kunne lade sig kåre som mestre i holdturneringen, der var indført i oktober 1949.

Det var århusianeren Knud Gloggengieser, der var manden bag "Danmarks-Holdturneringen".

Allerede før krigen baksede han med ideen om en landsdækkende turnering, som han redegjorde for i det første nummer af forbundsbladet "Badminton" i 1945.

Gloggengieser udarbejdede nogle turneringsforslag, der ikke just blev modtaget med begejstring. De skulle i hvert fald finjusteres. Richard Heilbo fra Amager BC var så manden, der fik det hele til at falde på plads.

Opbygningen blev sådan, at der skulle være otte hold i Mesterrækken. De fire skulle komme fra København, mens Jylland, Fyn, Sjælland og Lolland-Falster hver fik en repræsentant.

At København satte sig på halvdelen af pladserne var helt naturligt. Det var i hovedstaden det foregik. Og mange af de gode spillere var

kommet til fra provinsklubber, der så var blevet svækket.

Så det blev Amager BC, Gentofte BK, Skovshoved IF og Københavns BK, der skulle være med. De fire sidste pladser blev besat af Nykøbing F., Sorø, Odense og Århus.

Det var kun med hujen og skrigen, at Skovshoved kom med. Klubben kørte i den grad på renommeet fra pionertiden.

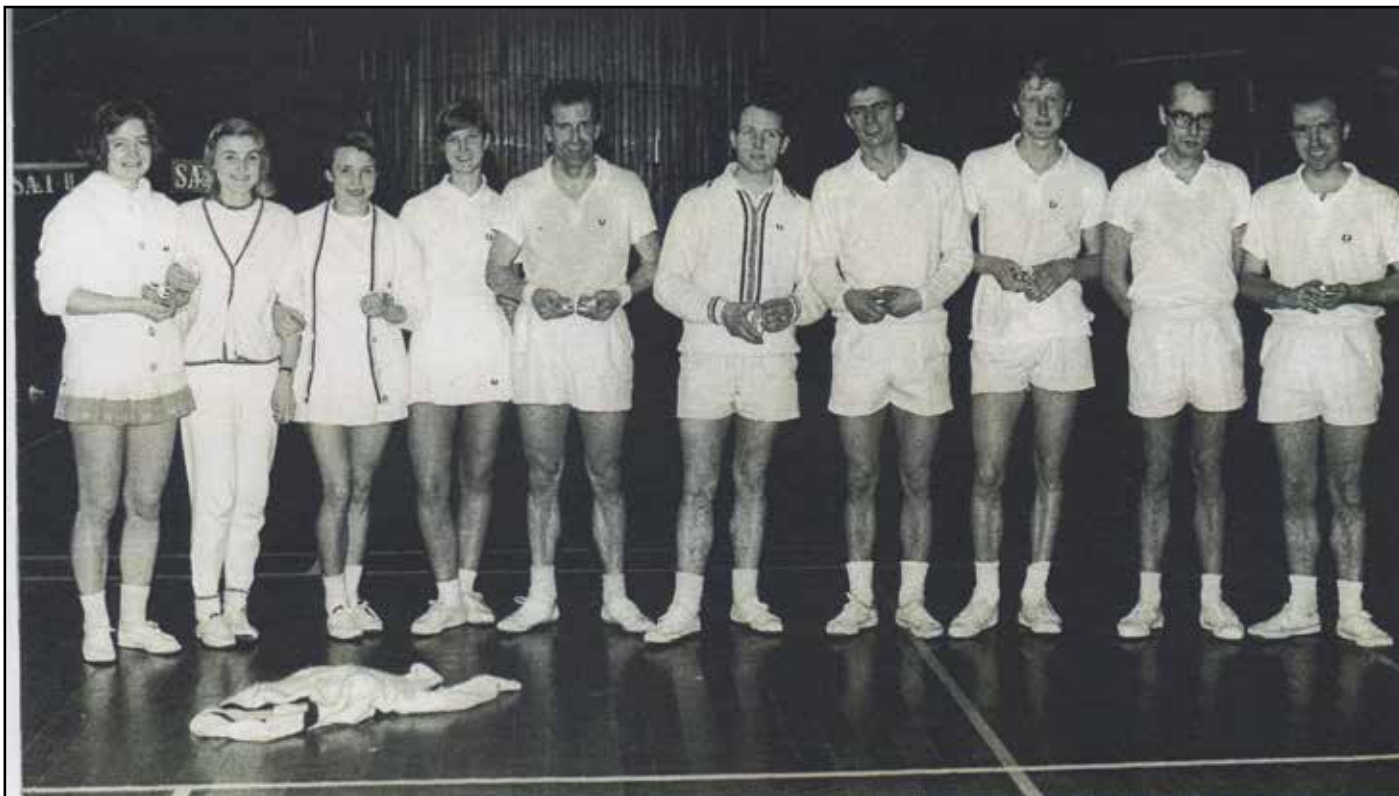
Skovshoved lå lige akkurat som nummer fire i den københavnske turnering, da pladserne skulle deles ud.

Der var pudsigt nok så stor tiltro til turneringen, at der var planer om at foreslå Tips-tjenesten at tage de fire holdkampe med på kuponen.

Ideen faldt dog på at holdene fra København ville være storfavoritter i kampene mod provinsholdene.

Der skulle spilles 16 kampe i hver holdkamp, så kampene også kunne ende uafgjort.

Man skulle helt frem til 1965 før Skovshoved sikrede sig titlen med en sejr på 7-6 over KBK i den sidste kamp.

Det tog lang tid efter at holdturneringen var indført, før Skovshoved fik skabt et hold, der kunne gå helt til tops. Fra venstre er det Anette Fuglholt, Kirsten Dahl, Gerde Sandvad, Helle Strømman, Ole Mertz, Knud Åge Nielsen, Klaus Kaagaard, Hans Henrik Svendsen, Jesper Sandvad, Poul Erik Nielsen.

Indtil havde Gentofte BK vundet de tre første mesterskaber i perioden 1950-1952, mens Københavns BK med 11 titler og Amager BC med en titel havde fordelt de sidste 12 mesterskaber mellem sig.

I den afgørende kamp mod KBK vandt Skovshoved fire ud af fem herresingler, to herredoubler og en mixed double.

KBK stillede op uden verdensstjerne som Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen, og deres fravær var for stor en svækkelse.

Skovshoved var meget stærkt besat i herredoublerne. I de 61 kampe, der var spillet i de seneste tre år havde Skovshoved kun i en enkelt kamp måttet lade sig se i taberens rolle.

Skovshoveds mesterskabshold bestod af Annette Fuglholt, Kirsten Dahl, Gerda Sandvad, Helle Strømmand, Ole Mertz, Knud Aage Nielsen, Klaus Kaagaard, Hans Henrik Svendsen, Jesper Sandvad og Poul Erik Nielsen.

Da Skovshoved 9. oktober 1949 spillede sin første holdkamp – hjemme mod Nykøbing Falster – havde man gravet dybt for at kunne stille et kvalificeret hold. Hos damerne var Ruth Dalsgaard, Bodil Strømmand, Birte Leopold og Mimi Bjerregaard repræsentanterne, mens Tage Madsen, Gunnar Holm, Mogens Trondbjerg og

Ole Mertz stillede op på herresiden. Der var gået næsten 20 år siden Ruth Dalsgaard med pigenavnet Frederiksen havde vundet første danske mesterskab i damesingle.

At Skovshoved var repræsenteret af så gamle spillere blev betragtet som ikke så lidt af en falliterklæring i en klub, der ikke havde været i stand til at udvikle nye spillere i nævneværdig grad.

SIF-holdets kaptajn Carl Frøhlke havde sagt til Ruth Dalsgaard og Bodil Strømmand, at de nærmest bare skulle stille op for en syns skyld. De kampe havde man afskrevet. Men rutinen fornægtede sig ikke, og så de vandt de kampe, som de var involveret i, og SIF vandt holdkampen 11-5. Også Tage Madsen markerede sig med sejre, selv om han havde meddelt, at nu var det slut med at spille single.

I kampene mod KBK og Sorø gik det derimod ikke så godt. KBK vandt 12-4 og Sorø vandt

13-3. Skovshoved havde dog en del afbud til kampen i Sorø.

Det gik ikke meget bedre mod naboerne fra Gentofte, der vandt med 11-5. Og nederlaget var kun en anelse mindre, da ABC vandt med 10-6 efter at Skovshoved havde vundet de fire første kampe i herresingle.

Meget tidligt i forløbet i den første sæson gav Dansk Idræts Forbund grønt lys for at der blev spillet om det danske mesterskab under DIF.

I turneringen næste år fik Skovshoved virkelig taget revanche mod Sorø ved at vinde 12-4. Sorø tabte tre kampe på forhånd, fordi Inge Kjærgaard ikke stillede op, fordi hun var flyttet til Viborg, der ønskede at bruge hende med det samme.

Til gengæld blev det til et nederlag på 7-9 mod Valby, der var rykket op i den bedste række. Så fulgte nederlag på 6-10 mod Odense og 2-14 mod KBK. Tage Madsen havde meldt fra til kampen mod KBK og hans afløser Palle Ellestad blev bare væk uden at informere nogen.

Gentofte sikrede sig DM-titlen for andet år i træk ved at besejre Skovshoved 13-3 i den sidste kamp.

Da mesterskabskandidaterne fra KBK og Gentofte mødtes i KBKs hal i Randersgade var der 400 tilskuere. Det skabte så me-

get kondens på banerne, at man måtte stoppe ved 6-0 til KBK. Kampen blev genoptaget seks dage senere, og så vandt Gentofte de sidste syv kampe efter at KBK havde ført 14-8 i 3. sæt i en mixed double.

I Holdturneringens tredje år lagde Skovshoved ud med en match på udebane mod Aalborgmandskabet Triton, der var rykket op. Skovshoved vandt med 12-4, og der blev især lagt mærke til den 17-årige Jesper Sandvad, der imponerede med sine baghåndsslag, som man ikke havde set på samme høje niveau før. Jesper Sandvad var et boldtalent af høj klasse, så han kunne være med blandt de bedste i fodbold, tennis og badminton.

Mod Odense blev det 9-7 til fynboerne. Ole Mertz vandt sin herresingle mod Benny Andersen med 17-15 i 3. sæt efter at Benny Andersen havde ført med 14-1!

Til gengæld førte Birte Leopold og Jesper

Vidste du:

- at major J.M. McCallum i 1930 blev udnævnt som æresmedlem i Skovshoved for sin store indsats med at introducere badminton i klubben.

- at Skovshoved IF i 1930 havde et underskud på 33 øre.

Sandvad med 8-0 i deres mixed double efter at have vundet 1. sæt. Hvorefter de tabte 9-15, 11-15 i de to næste sæt.

Efter fire spillerunder lå det klart, at nedrykkeren igen skulle findes blandt provinsklubberne, så der blev allerede talt om, at man måske skulle finde en anden turneringsform.

En løsning kunne være, at det dårligste hold fra Provinsen blev afløst af det bedste hold fra rækken nedenunder. Og så skulle det dårligste hold fra København erstattes af et andet hold fra København. Den ide faldt dog til jorden.

Skovshoved var så småt i gang med et generationsskifte på spindesiden, og det gav nogle store nederlag. Til gengæld klarede herrerne sig godt, og det gav bl.a. en sejr på 8-5 mod Gentofte til skovserne, der dog stadig have veteranerne Ruth Dalsgaard og Marie Ussing på holdet. Man var gået over til at hver holdkamp skulle indeholde 13 kampe i alt i de fem kategorier.

Charlottenlund meddelte på et tidspunkt, at man ville trække sig helt ud af turneringen. En række spillere havde forladt klubben, og det resulterede i den ene store afklapsning efter den anden.

Charlottenlunds sætscore var 6-59 efter fem turneringskampe, hvor der blev spillet 13 kampe i hver match.

I den følgende holdturnering lagde Skovshoved ud med at møde Gentofte. Kampen var flyttet fra en søndag til onsdagen op til den dato. På holdet havde Gentofte Ole Jensen, der var reserve til fodboldlandsholdet som

HIKer og Agnete Friis, der skulle spille tennis i Holland, og så flyttede man kampen. Skovshoved ville ikke vinde på grund af afbud. Gentofte vandt så matchen med 7-6 efter at Skovshoved havde ført 6-1.

Holdturneringens værdi blev igen anfægtet i 1954. Favoritterne fik ikke meget ud af at tæve bundholdene, kunne man konstatere.

Ole Mertz vandt en singlematch på hjemmebane mod Odenses boldtalent Poul Christensen, der kom susende til Skovshoved fra Idrætsparken, hvor han havde spillet for OB mod KB i 1. division i fodbold, Så han virkede noget træt, da han gik på badmintonbanen, hvor han slog et hav af bolde ud af banen. At han også var en fremragende tennisspiller og håndboldspiller hører med til historien. Han spillede på eliteniveau i alle fire discipliner.

I september 1955 kom det frem, at Skovs-

Hans Henrik Svendsen og Bendt Rose vinder den 7. kamp mod KBK og sikrer SIF det danske mesterskab i marts 1969.

hoved var i store vanskeligheder. Ruth Dalsgaard og Børge Frederiksen ville nu stoppe definitivt på det niveau. Marie Ussing ville til USA for at studere. Jesper Sandvad var soldat på Bornholm. Robert Kruse havde travlt med også at spille fodbold på holdet i 1. division, og Bent Lillelund skulle til Fyn for at studere.

I kampen mod ABC tabte Skovshoved med 0-13. I damedoublen vandt ABCerne Tony og Birthe Petersen med 15-0, 15-0 over Emmy Petersen og Karen Køie fra Skovshoved. Skovserne nåede kun undervejs at vinde serveretten uden at score point. Det lignede en kata-

strofesæson for Skovshoved.

KBK fulgte op med endnu en gang 13-0. I otte af sættene fik Skovshoved et "æg", og Ole Mertz fra spilleudvalget begyndte at tale om, at man måske kunne få Ruth Dalsgaard og Børge Frederiksen i gang igen.

Det viste sig at blive tilfældet. Ruth Dalsgaard (nu 43 år gammel), Børge Frederiksen og såmænd også Tage Madsen meldte sig under fanerne til skæbnekampen mod Aarhus, der også havde det svært. Det lykkedes lige akkurat at klare frisag i forhold til nedrykningen ved at blive næstsidst. Og så trøstede man sig med, at både Jesper Sandvad og Bent Lillelund nok ville være tilbage til næste sæson.

I 1956 blev det som ventet til store nederlag mod ABC og KBK. Begge kampe endte med nederlag på 1-12. Så man så frem til opgøret

Vidste du:

- at Poul Pape til en holdkamp i 1984 i Esbjerg blev hentet op fra 6. holdet til 1. holdet, så man kunne stille hold.

mod Frederiksberg, hvor nedrykningen nok ville blive afgjort. Det endte så med en sejr til Skovshoved med 9-4 og glædeligt med sejre i damesinglerne til Elsebeth Nielsen og Putte Sandvad.

Da man i slutningen af 1957 gjorde status op til den nye sæson, blev det understreget, at det så ganske sort ud. Især med hensyn til damerne. Og det blev ikke bedre af at manden, der drev det hele – Ole Mertz – var indkaldt som soldat og var stationeret i Padborg. Lige den detalje med udstationeringen måtte nogle høje herrer i SIF kunne gøre noget ved, lød det i medlemsbladet.

Det gik som ventet galt i de to første kampe mod ABC og KBK, der begge vandt 13-0. Mod KBK lykkedes det ikke engang at vinde et sæt. Denne gang var der ingen redning. Den nedrykning, der havde ligget i luften i så lang tid, blev nu en realitet, da kampen mod Gentofte blev tabt 3-10. Nu skulle ”gamle, hæderkrone-de Skovshoved” til at slå for at komme tilbage i det bedste selskab.

Tage Madsen og Ruth Dalsgaard blev i krisestunden opfordret til at gøre endnu et comeback i skæbnekampen, men selv for dem var det hele for svært, så de tabte deres kampe. Salutten i medlemsbladet lød: Velkommen i mørket.

Det blev dog hurtigt lyst igen. Turen ned i den næstbedste række varede kun en enkelt sæson. Poul Erik Nielsen var kommet til fra ABC, og det havde i voldsom grad styrket holdet.

I medlemsbladet kunne man nu læse som unge spillere på vej frem. Junioren Hans Henrik Svendsen fik rosende ord med på vejen, selv om han bl.a. i en kamp mod Gentofte fik læsterlige klø af Per Walsøe.

Hans Henrik Svendsen var ud over at blive klubmester også vinder af otte åbne turneringer i ynglingerækken. Og han tog til England og brillerede også der.

I en af de sidste holdkampe var der debut til Ingelise Svendsen og Bo Cramer Johnsen på seniorholdet.

I en mixed double optrådte Otto Sigvaldi, der

En af de store udfordringer er at skaffe kvalificerede afløsere til seniorafdelingen. Denne årgang, der stillede op ved KM i 1957, klarede sig ganske fint, da de rykkede op som seniorer. Fra venstre er det Peter Lund, Bo Cramer Johnsen, Kirsten Dahl, Jens Erik Roloff, Anders Wedell, Bent Bergander, Peter Dalkiær, Ole Mertz.

adskillige år senere blev en endt person på Strøget, hvor han solgte digtsamlinger fra en barnevogn iført spraglede klæder.

Ved KM for ungdom poppede løfterige spillere som Peter Dalkjær og Kirsten Dahl op. Der var tydeligvis forstærkninger på vej til 1. holdet hos seniorerne om nogle år.

Blandt de nye navne var Jesper Sandvad, der var en blændende fodboldspiller og mere end habil på tennisbanerne. Men han valgte fjerbolden med stor succes.

Poul Erik Nielsen havde fået følgeskab af sin lillebror Knud Aage – bedre kendt som ”Grønært”, og det var også en klar forstærkning.

Klaus Kaagaard var efter et solidt tilløb også kommet med blandt de allerbedste, så der var ved at være en god bredde på det bedste hold – i hvert fald hos herrerne.

Knud Aage Nielsen havde været ramt af en slem skulderskade, men den var overvundet.

Til gengæld stod det mere end slem til på ungdomssiden, hvor det var svært at få øje på kvaliteten. Det blev ikke bedre af, at det i den grad kneb med at skaffe kvalificerede instruktører. Ole Mertz gjorde de unge spillere opmærksom på, at de nok ville få slemme klø indtil de havde lært noget mere. Og man fik instruktørhjælp fra Københavnskredsen

-Der er masser af medlemmer, men mange af dem bliver kun i klubben et års tid, så er de væk, og så kommer der andre med samme indstilling til sporten, slog Ole Mertz fast i et interview i klubbladet. Han opfordrede klubbens etablerede navne til at hjælpe til med at udvikle nogle spillere.

Ved de individuelle danmarksmesterskaber i 1964 – afviklet i Gentofte – var der udsolgt med 800 tilskuere. Som det blev bemærket, så var DM verdens næstbedste turnering. Kun overgået af All England.

I 1965 lykkedes det endelig at vinde det danske holdmesterskab – 40 år efter badminton var kommet til Skovshoved. I 1964 var det endt med en andenplads, mens både 2. og 3. hold vandt deres rækker.

Den afgørende kamp mod i 1965 KBK blev vundet med 7-6, og der var mange roser til Klaus Kaagaard, Hans Henrik Svendsen og Jesper Sandvad. Poul Erik Nielsen havde trappet lidt ned, men havde det til trods vundet samtlige sine holdkampe. Hans Henrik Svendsen var bosat i Thisted i forbindelse med sit studie, men han blev hentet hjem til nogle af kampene.

På spindesiden så det også ganske fornuftigt ud med navne, Kirsten Jørgensen, der var kommet fra Valby, og Kirsten Dahl. Faktisk var de så gode, at det nu gav mening, at de

trænede mod herrerne, mente man i spilleudvalget.

KBK fik revanche året efter ved at vinde den afgørende kamp med 9-4. Erland Kops og Elo Hansen var lige en tand bedre i opgørene mod Knud Aage Nielsen og Klaus Kaagaard.

I 1966 dukkede Bendt Rose op fra Odense, og det var en mere end kærkommen forstærkning. Lonny Funch (Bostofte) kom fra KBK og øgede kvaliteten på spindesiden meget markant.

For at få skabt noget kvalitet i ungdomsafdelingen blev Knud Aage Nielsen engageret til at styre træningen mandag eftermiddag. 35 mødte op for at suge lærdom til sig.

Der var kamp om at få plads på banerne. Det blev nødvendigt at leje baner ud fra klokken 23 til klokken 24. Til gengæld stod de fleste baner gabende tomme om formiddagen. Områdets husmødre var ikke interesseret i at gøre brug af muligheden for at få lidt sjov motion.

Hos kvinderne var Imre Rietveld Nielsen, Kirsten Jørgensen og Ellen Bille gravide, så med et glimt i øjet konstaterede Ole Mertz i medlemsbladet, at så var der da mulighed for nogle puslingespillere om et dusin år.

I 1967 lykkedes det at genvinde DM-titlen fra 1965. Holdet var ikke præget af de helt store stjerner, men levede højt på en fin homogenitet, så allerede før den sidste kamp mod KBK var mesterskabet sikret. Individuelt sikrede Lonny Bostofte den første DM-titel i dame single siden Ruth Dalsgaard vandt i 1937. Lonny kom fra Nykøbing Falster og spillede så i nogle år i KBK, inden turen gik til Skovshoved

Jette Føge kom til fra KBK, og lagde flot ud med nogle gode resultater ved de nordiske mesterskaber, hvor hun bl.a. på vej mod titlen sendte den svenske All Englandmester Eva Twedberg ud af turneringen.

I 1968 gik det galt for Lonny Bostofte i en holdkamp mod Gentofte. Hun sprængte en akillessene og kunne så se frem til en lang pause.

Ole Mertz konkluderede i foråret 1969, at Skovshoved førte lidt af en pendultilværelse på eliteplan. Det svingede lidt fra ene til den anden side, og efter nogle meget fine år måtte man nok indstille sig på magre tider – talenterne stod jo ikke i kø, selv om man prøvede at gøre noget ved situationen.

Skovshovednæde dog at blive mestre igen i 1969 efter en helt forrygende finale mod KBK. Der var 400 tilskuere til slutkampen, hvor Skovshoved kom på 4-0 før KBK udlignede. Skovshoved kom på 6-4 og så sikrede Hans Henrik Svendsen og Bendt Rose sejren ved at gøre det til 7-4. Hele forestillingen endte 9-4.

Imre Rietveld og Jette Føge var kommet med

på Uber Cup-holdet, hvor Skovshoved ikke just havde været leverandør tidligere. Og Imre Rietveld blev dansk mester i dame single.

I 1970 kom der gang i noget specialtræning af de største talenter i ungdomsafdelingen. Det var Klaus Kaagaard og Hans Henrik Svensen, der havde opgaven med at udvikle spillerne, så de på længere sigt kunne glide ind på de bedste seniorhold. Specialtræningen blev delt ud over to gange to timer onsdag og fredag.

1. Ole Mertz slog fast, at ungdomsafdelingen manglede plads, tid, ledere og baner. Og så var spillermaterialet ret begrænset, men der kom der af og til gode resultater ud af anstrengelserne.

1.holdet måtte nøjes med en andenplads i holdturneringen, men man følte at det såmænd godt kunne være endt med endnu en titel.

I 1971 fik badmintonhallen en yderst tiltrængt overhaling. Yderbeklædningen blev skiftet, gulvet blev malet, og de elektriske installationer blev opgraderet. Forventningen var, at de forbedrede forhold ville skabe endnu flere problemer, når banetimerne skulle fordeles. Det holdt i den grad stik. Der var kun ledige timer mellem klokken 01 og 08.

I holdturneringen blev det til en tredjeplads, og det var der egentlig tilfredshed med. Det mest meriterende resultat var Klaus Kaagards sejr over Jørgen Mortensen i kampen mod ABC. Klaus Kaagard var ved All Englandturneringen nået helt frem til semifinalen, hvor han – som ventet – tabte til den senere mester Rudy Hartono fra Indonesien. Bendt Rose og Hans Henrik Svendsen var også nået langt i herresinglen.

Hans Henrik Svendsen gled mere og mere over i en trænerrolle og blev ansat til at tage sig af forbundets Uber Cup-hold, der bl.a. havde de tre SIFere Lonny Bostofte, Jette Føje og Joke van Beusekom i bruttotruppen. Han skulle også tage sig af ynglingelandsholdet, der skulle spille EM i Gladsaxe.

I 1978 var det tæt på at ende med en nedrykning – eller i hvert fald en kamp om forbliven mod nummer 2 fra 2. division. Men det lykkedes med hiv og sving at begrænse nederlaget til Højbjerg til 6-7, og så var man reddet.

Men efter sæsonen 1979 stod det klart, at Skovshoved måtte en tur ned i 2. division. Og de sportslige trængsler blev understreget af,

at også 3. holdet rykkede en række ned.

Det lykkedes at komme hurtigt retur til den bedste række. I mellemtiden var der indført professionel badminton, og det betød, at f.eks. en klub som Gentofte var hårdt ramt, fordi Lene Køppen, Morten Frost, og Anne og Steen Skovgaard var blevet pengespillere.

I november 1980 brændte det nymalede klubhus fra 1922 ned. Et klubmedlem opdagede under en spadseretur med konen og hunden midt om natten, at der var ild i huset og fik tilkaldt brandvæsenet, men der var intet at stille op. Træhuset blev ildens offer. Heldigvis lykkedes det at begrænse branden, så den ikke spredte sig til tennishallen og de nye lokaler. Et halvt år senere var kommunen klar med et projekt, der forventedes at stå færdig seks-syv måneder senere. Det blev

indviet 21. juni 1982.

Badmintonafdelingen løb ind i praktiske problemer, når det gjaldt banefordelingen om eftermiddagen til ungdomsmedlemmerne, der fik senere fri fra skole. Derfor blev timerne lavet om til sessioner på 45 minutter, så der blev plads til nogle flere.

Hovedformand Bue Kjems kunne i klubbladet i 1984 fortælle, at badmintonhallen var øget med to baner, så man kunne tage imod de nye medlemmer og give bedre træningstider til eliten. Og at det hele var finansieret af klubbens egne midler. Generelt havde medlemstallet i SIF aldrig været større. På den sportslige front var det blevet til to Københavns mesterskaber. Jesper og Morten Knudsen havde vundet herredoubten og Jesper Knudsen og Lonny Bostofte var bedst i mixed double.

I ungdomsrækkerne var Christina Bostofte totalt dominerende. Hun vandt simpelthen non stop, når hun stillede op. Ofte over ældre modstandere. Og selv da hun fyldte 14 år og måtte være med på 2. holdet, fortsatte rækken af imponerende resultater. Bredden i ungdomsafdelingen var ikke for stor, men dem der var der, gjorde det flot under ledelse af Joke van Beusekom og Jesper Knudsen.

Christinas modstandere var ofte i den situation, at de måtte være lykkelige, hvis de bare fik et enkelt point i de to sæt, som kampene varede.

På herresiden leverede ynglingspilleren Kent

Vidste du:

- at Skovshoved ved de københavnske ungdomsmesterskaber i 2007 vandt 41 individuelle medaljer og suverænt blev bedste klub foran Gentofte.

Wæde flotte resultater, da han fik chancen som 4. single på holdet i 1. division. Han lagde for med at vinde sine første seks kampe.

Lars Petersen var kommet til fra Greve. Nordmanden Øyvind Berntsen fra Lillerød og fra Esbjerg var kommet Helle Stærmose og Janni Petersen.

I kulissen blev der arbejdet på at få hevet nogle tilskuere ind til holdkampene, og det første forsøg blev en markant succes. Opgøret mod Lillerød samlede over 300 tilskuere, der blev serviceret så godt som det kunne lade sig gøre med trykte kampprogrammer og publikumskonkurrencer med præmier udsat af kampspansoren GNTA Data Link. En annonce i Villabyerne havde haft sin effekt.

Det var neglebiddende spændene, men Lillerød endte med at vinde 7-6.

Hans Sørensen med en fortid i KBK var blevet ansat som træner efter bl.a. at have været i Greve og i Täby i Sverige. Han holdt på den post i fem år, og det blev konstateret, da han stoppede, at nu blev der lidt mere stille i Skovshoved. Sagt med et stort glimt i øjet om den meget talende KBKer, der dog fortsatte i klubben for at hjælpe med ungdomsarbejdet.

En del unge spillere fra Provinsen havde rettet henvendelse til Skovshoved for at høre, om man kunne være behjælpelig med at skaffe værelser, for de ville gerne til Gentofte for at gå på idrætsgymnasiet. Og hvis det kunne lade sig gøre at få en bolig, ville de skifte til Skovshoved.

I de individuelle turneringer havde Jesper Knudsen stor succes sammen med Nettie Nielsen fra Hvidovre i mixed doubelen og i herredouble sammen med Henrik Svarrer.

Christina blev nordisk mester ved at besejre Charlotte Hattens fra Gentofte med 11-0, 12-9 i finalen og Jesper Knudsen kom øverst på sejrsskamlen i mixed double efter en sejr over Peter Buch og Grethe Mogensén (senere Kragekjær)

I 1987 blev det tilladt at bruge licensspillere på holdene, og det betød, at Christina Bostofte kunne fortsætte med at spille, selv om hun havde skiftet status. Nytilkommen var Anne Mette Bille, som havde forladt Nykøbing F.

Skovshoved havde jo ikke vundet DM siden 1969, så det var kærkomment, at veteranholdet sikrede sig DM-titlen ved at vinde over Odense, Greve og Gladsaxe i slutspillet.

I 1988 lykkedes det for Nettie Nielsen og Jesper Knudsen at nå finalen i All England. Det var første gang siden Knud Aage Nielsen i 1964 vandt herresingle, at en skovser var på sejrsskamlen omend et trin nede efter et nederlag til de kinesiske mestre.

Da holdturneringen gik i gang i 1990, kunne Herning meddele, at man havde sikret sig Christina Bostofte og derudover Torben Carlsen fra Triton i Aalborg til holdet.

Michael Kjeldsen havde været forbi Skovshoved, men blev hentet til Greve. Til gengæld kom Marlene Thomsen til fra Nr. Broby og hun blev straks en god makker for Anne Mette Bille

I 1992 var badminton kommet på programmet ved OL, så Henrik Svarrer, Marlene Thomsen og Pernille Dupont tog af sted for at forsvare de danske farver i rene doubler.

Ved DM trådte Marlene Thomsen ind som makker med Thomas Lund i mixed doubelen fordi Pernille Dupont var blevet skadet. Og så fejede de al modstand af banen. De blev til en fast konstellation – både på banen og udenfor – og de gik fra sejr til sejr på nationalt og internationalt plan.

Ved SIFs eliteturnering i 1994 blev damesinglen vundet af den unge fynbo fra Nr. Broby, Mette Pedersen, der tidligere i karrieren også havde vundet EM. Hun lignede en, der måske kunne true den altdominerende Camilla Martin. Så hun var mere end velkommen, da hun kort tid efter besluttede sig for at melde sig ind hos Skovshoved.

I holdturneringen havde den foregående sæson været lidt af en skuffelse med en femteplads som slutresultatet.

Året efter lykkedes det igen at få medaljer.

Der blev spillet bronzekamp mod naboerne fra Gentofte, og den faldt ud til SIFs fordel.

Marlene Thomsen vandt det første All England-mesterskab til SIF siden Knud Aage Niensens triumf i 1964 i herresingle, da hun sammen med Thomas Lund vandt mixed doubelen.

I 1995 blev det til en VM-titel i mixed double i Lausanne og året efter til guld ved EM i Herning i damedoubelen.

På lederfronten var den som sædvanlig - og som i de fleste klubber - gal. De få ledere, der var aktive, havde rigeligt travlt, og der blev skrevet ud til 40 medlemmer for at bede dem

Vidste du:

- at der til de åbne mesterskaber i doublerækkerne i 1938 var 103 anmeldelser mod 74 året før.

om at hjælpe til. Der kom otte svar. Økonomien havde det heller ikke for godt med et underskud på 123.00 kr., så også på den front skulle der kæmpes for at få tingene til at hænge sammen. Der var en undren over, at en klub med 900 medlemmer deriblandt adskillige erhvervsledere ikke var i stand til at mobilisere bedre på lederfronten.

Sportsligt fremhævede hovedformand Bue Kjems på generalforsamlingen i 1996 den succes som Marlene Thomsen havde haft. En VM-titel, en All Englandtitel, sejr ved Danish Open og 10 vundne Grand Prix-turneringer talte for sig selv. Ud over det ydede Marlene en stor indsats i klubben, så hun på alle fronter var en stor gevinst for Skovshoved. Meget passende og meget lidt overraskende blev hun valgt som Årets SIF'er for 1995.

I 1996 blev det til et come back til den nu 37-årige Jesper Knudsen, der såmænd brillerede med en række sejre, selv i de sværeste kampe. Rutine fornægter sig ikke. Den kan f.eks. også bruges til at tage nogle lange - måske lidt for lange pauser. Men går den, så går den.

På plussiden blev det også noteret at øgede sponsorindtægter var lig med et fornuftigt regnskab med et overskud på ca. 15.000 kr.

Spillemæssigt var det positivt at Anders Boesen var kommet til fra Gentofte og at hollænderen Jeroen van Dijk også havde meldt sig ind. Han havde bl.a. slået den olympiske mester Poul Erik Høyer ved EM for hold.

17-årige Jonas Glyager fik i 1998 debut på Skovshoveds bedste hold i en match mod Højbjerg, hvor han spillede en fin mixed double sammen med Anne Mette Bille. SIF vandt opgøret på Krøyersvej med 10-3, og det var en voldsom fremgang for Højbjerg, der havde tabt både ude og hjemme til Skovshoved med 13-0 året før.

I 1999 blev det til en sølvmedalje i holdturneringen. Der blev spillet nogle forrygende kampe mod henholdsvis Hvidovre i semifinalen og mod Kastrup/Magleby i finalen, der blev afviklet i KB-Hallen foran et stort og medlevende publikum

Kampene mod Hvidovre endte 7-6 og 6-7 – altså samlet 13-13, og så skulle der tælles sæt for at finde den samlede vinder. Her stod holdene også lige. Så skulle der tælles vundne point. Her var Hvidovre bedst med seks point flere i de to kampe. Så Hvidovre blev udråbt som vinder. Men få dage senere opdagede man, at der stod i reglerne, at det var kun pointene i den sidste kamp, der skulle tælle. Og her var Skovshoved bedst med 342 point mod 336 til Hvidovre, der protesterede over den afgørelse. Men protesten blev afvist.

Desværre måtte Marlene Thomsen tage konsekvensen af seriøse rygproblemer gennem længere tid og stoppe karrieren. Resultaterne siden hun var kommet til fra Nr. Broby placerede hende som en af de største doublespillere i dansk badminton i både damedouble og mixed double. Hun sagde dog, at hvis ryggen kunne holde, så ville hun godt hjælpe til.

Sæsonen 2021 blev præget af Corona, men for Skovshoved blev det en stor triumf, da det lykkedes at vinde DM finalen i Brøndby Hallen.

Og året efter var der så masser af festivitas i anledning af at badmintonafdelingen fyldte 75 år. Mette Petersen meddelte, at hun stoppede på det absolutte eliteplan og trak sig ud af forbundets elitetræning i Brøndby, men at hun stadig gerne ville spille holdkampe.

I februar 2000 havde hovedformanden gennem 18 år – Bue Kjems – trukket sig og overladt posten til næstformanden Peter Dalkiær, der ellers havde meddelt, at han også ville stoppe. Ved samme lejlighed gjorde Ole Mertz alvor af sine ord om at stoppe som badmintonformand efter 49 år på posten. Han blev afløst af John-Erik Stern- Peltz – bedre kendt som Buba.

I 2001 løb 1. holdet ind i de problemer, der ofte følger med professionel sport. Spillerne tager derhen, hvor de kan tjene mest, og det betød at en håndfuld af de bedste forsvandt til konkurrerede klubber. Anders Boesen tog til Horsens, og Jane Bramsen og Mette K. Pedersen til Kastrup-Magleby, mens Lars Påske tog til en tysk klub og Jeroen van Dijk stoppede på grund af rygproblemer. Jonas Glyager var blevet offer for en korsbåndsskade, og Mette Pedersen var gravid, så hun nøjedes med at spille double så længe det var muligt.

Daniel Damgaard spillede 1. herresingle og var nærmest kannonføde. Han løb ind i det ene store nederlag efter det andet. Badminton-formand John-Erik Stern-Peltz mente, at det måske ville være sundt med et par år i den næstbedste række, og så skulle man måske også se på muligheden med en fusion med Gentofte, så Gentofte BC ville være løsningen.

Syv kampe og syv nederlag gav i hvert fald ikke nogen grund til optimisme. At 2. holdet havde det lige så svært gjorde jo ikke sagen bedre.

De manglende kontraktforlængelser havde til gengæld frigjort nogle penge, som så skulle investeres i udvikling af klubbens ungdomspillere.

Den store åreladning gav ikke uventet den konsekvens, at det endte med en nedrykning – samme skæbne led 2. holdet.

Ideen med et Tour de SIF opstod. Der skulle køres på cykler, og så skulle sponsorer beta-

le for hver kørt kilometer. Og det kastede virkelig pæne beløb af sig. Der blev kørt på en rundstrækning på 2 km, og de bedste nåede 17 omgange. Det skaffede totalt 71.000 kr. til klubkassen.

I 2001 døde Dagny Jensen som 91-årig. Hun havde i mange, mange år været medlem af badmintonafdelingen og faktisk en enkelt gang været med på det bedste hold som makker med Ole Mertz. Men ellers var hun sekunda-spiller med et enormt klubhjerte, og det medførte, at hun i sit testamente havde bestemt, at hendes formue skulle gå til SIFs Venner. Pengene – 330.000 kr. – blev af vennerne sendt videre til badmintonafdelingen, der så bestemte, at der hvert år skulle uddeles en Dagny-pokal til et ungdomsmedlem. Prismodtageren ville også få en gavecheck på 2.000 kr. Desuden blev der lavet en pulje, hvorfra der årligt tilflyder 10.000 kr. til ungdomsafdelingen.

Sportsligt var der ikke meget at råbe hurra for på seniorplan i de år. I 2004 blev det bl.a. be-

vist af syv nederlag i de første syv holdkampe. Jesper Knudsen konstaterede, at pengenes magt var stor. De bedste spillere tog derhen, hvor der var penge at hente, og lige der kunne Skovshoved ikke følge med.

Sara Baldvinsson og Pernille Strøm var så desuden ude af betragtning, fordi de var gravide.

I 2007 kom der atter en nedrykning efter et nederlag til Herlev i den altafgørende kamp om at blive i 1. division, men forhåbningerne om et snarligt avancement var

store. Der var kommet lidt tilgang, men ikke fra den allerøverste hylde. I hvert fald ikke i første omgang, men så dukkede navne som doublespilleren Mette Schjoldager, der blev hentet hos Team Vestsjælland og singlespilleren Niels Christian Kaldau fra Lillerød op, og de var markante forbedringer.

Lys og lyd var forbedret i hallen, og så var systemet med at spille bedste af tre sæt til 21 blevet introduceret.

På ungdomssiden gik det hele nærmest som smurt i olie. Der var solid medlemsfremgang, og der blev hentet mange titler og mesterskaber. Især blandt de yngste årgange. Men også her – som i næsten alle andre klubber – havde man svært ved at fastholde spillerne, når de nåede op som 16-17-årige.

Vidste du:

- at Poul- Erik Nielsen i februar 1979 havde et møde i Dansk Tennis Forbund søndag formiddag i Brøndby, derefter en holdkamp i badminton på old boysholdet over middag i Brønshøj og så en kamp på 2. holdet i Skovshoved sidst på eftermiddagen.

Badmintonformand Steffen Moe kunne med glæde konstatere, at 2010 kastede stor sportslig succes af sig. 1. holdet var tilbage blandt de allerbedste i Badmintonligaen. Der havde været mange flotte kampe i både grundspil og slutspil, så alt tegnede til gode oplevelser i de kommende sæsoner. Men der var uden for bærerne nok at se til. Forbundet havde forsøgt at professionalisere turneringen, og det betød krav om entre, mulighed for tv-transmissioner med ekstra krav til hallerne. Og dermed også krav til folkene omkring kampene.

For tredje år i træk vandt ungdomsspillerne den eftertragtede Københavnerpokal som den mest vindende klub i København, så pokalen var dermed vundet til ejendom.

Og på landsplan var Skovshoved fjerdebedste klub i ungdomsrækkerne efter Aarhus AB, Greve og Lillerød.

Med den tidligere 1. holdspiller i såvel, fodbold som tennis og badminton, Michael Lund, som mæcen blev der skaffet penge til at forstærke 1. holdet i badminton. Der skulle hentes spillere, der ikke bare kom for at hente nogle hurtige penge, men som viste vilje og moral. Det betød at Jan Ø. Jørgensen kom til klubben, der i 2011/12 sluttede på en fjerdeplads i Elitedivisionen. Han blev desuden vinder af herresingle ved DM.

Indsatsen for at blive i stand til at være med hele fremme blev belønnet efter en håndfuld år. Det førte til en finale mod Team Skælskør/Slagelse i Farum Arena. Det blev en gyser af format, og afgørelsen kom efter et golden set, som modstanderne vandt.

Jan Ø. Jørgensen vandt igen DM, Mads Conrad vandt guld i herredouble og Jan Ø. Jørgensen nåede semifinalen ved All England.

Året efter blev det igen til et finalenederlag mod Team Skælskør/Slagelse. Der var kritiske røster fremme om, at man burde have fået mere ud af de forholdsvis store økonomiske investeringer, men Steffen Moe præciserede, at man var i gang med at bygge en kultur op. Der blev satset på spillere, der passede ind i livsstilen i Skovshoved. Det hele skulle være "bæredygtigt" som han formulerede det i klubbladet.

Det følgende års DM-finale endte med et ne-

derlag på 2-4 mod Greve. Der havde været nogle skuffelser i grundspillet med hele tre nederlag, men bl.a. med hjælp med mental træning fra den tidligere OL-vinder i roning, Eskild Ebbesen, kom der styr på motivationen, så spillerne kom stærkt igen i de efterfølgende kampe.

I årenes løb var ud over Jan Ø. Jørgensen også Julie Houmann, Carsten Mogensen og Joakim Fischer kommet til.

I 2016 gik det hele op i hat og briller op til DM-finalen i Frederiksberghallen mod Team Skælskør/Slagelse. Der blev nedlagt protest mod Skovshoveds holdopstilling – der ellers på forhånd var godkendt i hos Badminton Dan-

mark fordi man vidste, at der måske kunne komme protester fra modstanderne.

Så det endte efter diverse forhandlinger med, at finalen simpelthen blev aflyst-

Året efter var det til gengæld ingen tvivl. For første gang i 48 år lykkedes det for Skovshoved at vinde guld.

Ved OL blev det til guld til Christinna Pedersen og Kamilla Rytter der også vandt guld ved EM.

Det blev til mange medaljer på seniorplan – hentet af spillere, der havde lært at svinge ketsjerne i mange andre klubber, men som nu var hentet til Krøyersvej. Pengene havde for alvor gjort deres indtog i badmintonporten.

Triumfen i 2017 var sikret efter en smal sejr mod Team Skælskør/Slagelse, der var også modstanderen året efter. Men denne gang var spændingen svær at få øje på. Skovshoveds hold talte mange verdensstjerner. Da double-spilleren Carsten Mogensen måtte melde fra (han var nummer to på verdensranglisten) blev han afløst af Mads Piler Kolding (der var nummer seks i verden).

Endnu en titel blev hentet i sæsonen 2019-20, men det var på en noget billig baggrund. Corona var stadig en trussel, og det betød at Greve og Vendsyssel trak sig fra finalestævnet Final Four fordi de ikke kunne få deres spillere til landet. Det gav så plads til Skovshoved og Værløse og den chance udnyttede Skovshoved til at sikre sig titlen.

I sæsonen blev det til endnu et mesterskab. Det syvende i rækken. Værløse blev besejret med 5-3 i finalen.

Vidste du:

- at man op til anden sæson i holdturneringen gav tilladelse til at klubberne indbyrdes kunne aftale, om der skulle bruges dommere.

Det skete der 1985-1994

1985: 39 tilskuere omkommer i forbindelse med optøjer under Europa Cup-finalen i fodbold mellem Juventus fra Italien og Liverpool på Heysel Stadion i Bruxelles.

1986: Danmark vinder sin indledende pulje ved VM i fodbold i Mexico med sejre over Skotland, Uruguay og Vesttyskland. Men i kampen mod Spanien går det helt galt med et nederlag på 1-5. Jesper Olsen kikser en tilbagelægning til målmanden Lars Høgh, og det sætter Spanien i gang.

1987: Morten Frost vinder for fjerde gang herresingle ved All England i London. Ved VM i Beijing taber han i finalen til kineseren Yang Yang efter to år tidligere at have tabt finalen i Calgary i Canada til Han Jian. Morten Frost førte i Canada med 8-3 ved sidebyttet, men fik så ikke flere point. Dengang spillede man til 15 i hver sæt.

1988: 1. oktober sender TV2 for første gang og bryder dermed DRs monopol.

1989: Tæt på midnat mellem 9. og 10. november bliver det muligt for østtyskere at tage turen ind i Vestberlin efter "Murens fald"

1990: Efter 27 års fangenskab på Robben Island i Sydafrika løslades borgerrettighedsforkæmperen Nelson Mandela. Han vælges til præsident i 1994 og er på den post i fem år. I 1993 deler han Nobels Fredspris med den daværende præsident Frederik de Klerk.

1991: Danmark og Sverige indgår en aftale om byggeriet af Øresundsbroen, der indvies ni år senere.

1992: Danmark vinder i Sverige europamesterskabet i fodbold efter at være kommet med på et afbud på grund af borgerkrigen i Jugoslavien. Danmark vinder i finalen over Tyskland med 2-0 på mål af John "Faxe" Jensen og Kim Vilfort.

1993: Tjekkoslaviet deles op i Tjekkiet og Slovakiet. Digteren Vaclav Havel bliver præsident i Tjekkiet.

1994: Jacob Haugaard vælges ind i Folketinget efter bl.a. at have haft medvind på cykelstjerne som et af sine valglofter.

En ny epoke

Af Morten Knudsen

Ungdomslederen John Funch var god til at spotte talenter, og det kom i den grad til at påvirke min tvillingebror Jespers og mit liv.

Funch var en dygtig teknisk træner med ambitioner om at gøre en forskel. Han sad ikke og ventede på, at talenterne skulle komme gående ind ad døren. Han var selv ude og finde dem. Ude på de øde tennisbaner (det var før Bjørn Borg) løb tre drenge på 10-11 år rundt for sig selv og slog til en bold. Michael Lund og så vi tvillinger Jesper og Morten Knudsen havde boldøje. Det så Funch straks, og så inviterede han de boldglade drenge ind i badmintonhallen og direkte ind på hans ungdomstræning.

Resten er historie, som man siger, men da ingen af de tre drenge havde tænkt på at starte til badminton, inden de blev "scoutet", så er pointen, at historien måske aldrig var skrevet således uden Funch.

Her lidt om hvordan SIF-badminton var med til at forme mig som spiller og som menneske. Perioden fra slutningen af 70'erne frem til starten af 90'erne var et farvel til de glade amatør dage og et goddag til et mere professionelt set-up, som dog stadigvæk hvilede på de gamle værdier og Skovser DNA'et.

"De brølende år" er perioden tidligere blevet kaldt, og der er masser af historier, personer og resultater at tage fat. Her er et par udvalgte nedslag.

Træning sat i system

Profilerne fra 60'ernes guldhold bar op gennem 70'erne både kulturen og det sportslige niveau. Klaus Kaagaard, Bendt Rose, Hans Henrik Svendsen, Poul Erik Nielsen, Lonny Bostofte, Joke van Beusekom, Jette Føge med flere. Men stille og roligt kom der nye unge spillere til.

I 70'erne og starten af 80'erne lå træningen for klubbens bedste spillere tirsdag aften fra 18-20. Skiftende holdledere lavede programmet, så man vidste, hvem man skulle spille med og mod det næste halve år. Der blev kun spillet herredouble. Ikke noget med mix og single om tirsdagen. Damerne havde deres eget program, og singlespillerne måtte selv aftale træning.

Ikke glemme hyggen

Tirsdagsprogrammet omfattede også maraton-badning og sauna. Men først blev der sam-

let smørrebrødsbestillinger ind, så restauratør Bolmar kunne have lækkerierne klar kl. 21, når alle var klar. Og så blev der ellers spist, grint og hygget. Et ægte Skovser DNA.

Denne "50% hygge/ 50% træning" fortsatte som sagt et godt stykke ind i 80'erne. Der kom en ekstra dag på træningsprogrammet, men alt foregik uden træner.

Det skal helst se godt ud

Smart, men ikke snobbet. Elegant og teknisk dygtig. Det karakteriserede en Skovser i 70'erne og 80'erne. "Møveri" var ikke ilde set, men der var altså mere prestige i at slå en lækker høj baghånd. Og hvem demonstrerede den høje baghånd i DBF's daværende instruktionsfilm? Klaus Kaagard, Skovshoved. Med lækkert hår og strikket vest. Bum.

Fuldstændig outstanding

"Danmarks bedste". "I en klasse for sig". "Tårnhøj kvalitet". Ja, det er selvfølgelig de dengang legendariske brusere i omklædningsrummet, der er tale om. Når Danmarks topspillere skulle mødes til fællestræning, blev det som regel i SIF på grund af brusere. Hør bare elitens ord om SIF: Morten Frost: "SIF er et hyggeligt sted at komme – og så har de simpelthen Danmarks bedste brusere", - Jens Peter Nierhoff: "Vandet væltede bare ud. Det var pragtfuldt", - Thomas Lund: "De har verdens bedste brusere."

Formanden

Mertz. OM. Ole for de meget få. Han var hadet af nogle og elsket af mange. Og så dedikerede han det meste af sit liv til badminton i SIF. Mere præcist 49 år selvom det sagtens kunne være blevet 50. Typisk OM, der aldrig havde behov for at bringe sig selv og sine gerninger i centrum.

OM var selv en af SIF's elitespillere i 60'erne. Dengang var man amatør med stort A. OM blev eksempelvis udtaget til landskamp mod Sverige. Beskeden kom med brev og instruktør om at møde op ved Sverigesbådene i Havnegade med madpakke!!!

Når det gjaldt sko, så spillede OM kun i Bata. Klassisk engelsk hvid sko med grønne såler. 100% flade. Helt i formandens ånd. Ikke noget moderne med luft i sålerne. Da importøren af Bata måtte stoppe, afstedkom det en mindre krise hos Mertz, men som handlingens mand løste OM problemet ved at købe hele importørens (ret store) restlager af Bata sko.

Ja, formanden elskede status quo og gentagelsens rolige rytme. Mandag: Ugens tipskupon på telefon med Buba, som arbejdede i London. Tirsdag: Bolde til 1.-2. holdets banner. Onsdag: Hviledag. Torsdag: Double med Poul-Erik Nielsen. Fredag: Over og se Funchs ungdomstræning. Lørdag: 11-12. Træning med skiftende pigetalenter med varierende talent. 13.30 afsted til Galopbanen. Søndag: Holdkampe i SIF. Og så forfra igen.

OM var ungkarl det meste af sit liv. Han var gift et par år, men det gik ikke. Ægteskabet krævede nok, at der blev lavet lidt for meget om på OM's faste vaner. Da skilsmissemis var på plads, erklærede OM, at "...det var den lykkeligste dag i mit liv". og så kunne han vende tilbage til sit faste elskede ugeskema.

Træneren

Var der én klub, som OM betragtede som ærkefjenden, var det KBK. Den københavnske traditionsklub, som SIF kæmpede mod i 60'erne og 70'erne. Da SIF skulle have sin første træner til 1.-2. holdet ville skæbnen, at valget faldt på en ærke KBK'er, der tilmed var

mester i københavnerkække bemærkninger. Navnet var Hans Sørensen.

Hans var manden, der i 80'erne var fik startet en ny sportslig opblomstring. Hans fik sat struktur og humør på træningen, og snart strømmede nye spillere til klubben. De så, at SIF kunne tilbyde en fantastisk blanding af højt sportsligt niveau og ambitioner tilsat et stærkt og socialt fællesskab. På damesiden var det navne som Maiken Mørk, Annemette Bille, Marlene Thomsen, der gjorde Lonny Bostofte og den flyvende hollænder Joke van Beusekom selskab. På herresiden kom stærke navne som Michael Kjeldsen, Henrik Svarrer, Lars Pedersen med flere.

På ungdomsfronten havde John Funch sat en rivende talentudvikling i gang. Navne som Bo Elvers, Jesper og Morten Knudsen, Michael Lund, Jesper og Gitte Schou Nielsen, Philip Thrane, Kent Wæde og senere Christina Bostofte bragte et væld af ungdomstitler til klubben og fornyelse til klubbens bedste hold.

Sponsorer og publikum

De sportslige fremgange lokkede de første

**John Funch var fantastisk god til at spotte talenter og til at skabe et godt træningsmiljø, der blandt andet skabte nogle af de bedste spillere i Skovshoved gennem tiderne. 1 Række: John Funch (træner), Jesper Knudsen, Morten Knudsen, Seppo W. Langer, Torben Halbye, Ulrik Reeh
2 Række: Lars Kruse, Thomas Andersen, Jerk W. Langer, Michael Lund, Mogens Flindt
3 Række: Jesper Schou Nielsen, Kenn Holger Nielsen, Bo Elvers, Søren Pehrsson, Henrik Bo Mathiesen.**

sponsorer til, bl.a. Don Ø (alias Flemming Østergaard), som fik startet sin "sport management karrierer" med at få sine selskaber Tann og Kinnarps på Skovsernes trøjer – så kunne han samtidig støtte sin hjerteklub.

I det hele taget blev flere ting omkring spillerne og holdturneringen i disse år professionaliseret. Samarbejdet med pressen blev intensiveret. Badminton fik mere spaltepads, publikum strømmede til holdkampene, som var tætte og medrivende og lokkede flere ned i hallen på Krøyersvej – og sådan kørte den positive spiral ellers derudad.

Holdlederne

De er ikke altid så synlige, men de har altid haft stor betydning for spillerne og holdet. 1. holdslederne. De har bidraget på hver sin måde og været med til at tegne SIF udadtil. Der har været Buba, Ole Larsen. Peter Dal-

kiær, Dennis "Anden" Andersen og Bent Strøm med flere.

"Anden" blev legendarisk, fordi han var alt det, en leder ikke skal være. Uøkonomisk, doven, bamset og uansvarlig. Men samtidig nærmest barnligt engageret. Han elskede spil, børn og hunde og røg ikke mindre end 20 cigaretter under en holdkamp af bare nervøsitet. Når der var SIF's åbne elitestævner (klubbens vigtigste turnering næst efter Lillejuleaftenturneringen), så skulle Anden spille "indover" i omklædningsrummet med Morten Frost.

Bent Strøm gjorde i mange år gjorde et helt enestående arbejde for klubben, spillerne og de bedste hold. Han var respekteret og vellidt af alle ledere fra andre klubber og elsket af spillere og alle andre omkring klubbens bedste hold.

ÅRETS SIFFER

Joke van Beusekom 1977
Claus Buhl 1978
Theil Drengsgaard 1979
Lonny Bostofte 1980
Thea Jensen 1981
Ivan Jensen 1982
Christina Bostofte 1983
Søren Sonne 1984
Hans Henrik Svendsen 1985
Jesper og Morten Knudsen 1986
Jørgen Jensen og Ivar Thomsen 1987
Jesper Knudsen 1988
Peter Dalkjær 1989
Lotte Reisler 1990
Lars Pedersen 1991
Finn Larsen 1992
Bent Strøm 1993
Ole Jensen 1994
Marlene Thomsen 1995
Poul Pape 1996
Oldboys fodboldholdet 1997
Jakob Grandahl 1998
Ole Larsen 1999
Jannik Hasbak 2000

Tom Gudmandsen 2001
Henning Knudsen 2002
Willy Jensen 2003
Mette Viscovich 2004
U11-badmintonholdet 2005
Anne Schmidt og Sanne Elvang 2006
Steffen Moe 2007
Nikolaj Hansen 2008
Pernille Strøm Lundsryd 2009
Henrik P.K. Rohde 2010
Bue Kjems 2011
Peter Huusom 2012
Mads Hedegaard 2013
ingen 2014
ingen 2015
Simon Melbye 2016
Michael Lund 2017
Ingen 2018
Claus Buhl 2019
Lullu Luckow 2020
Henrik Parkhøi 2021
Henning B. Clausen 2022
Trine Andersson 2023
Jens Bo Friis 2023

Navne i kursiv er fra badminton

Det skete der 1995-2004

1995: Verdens samlede befolkning opgøres til 5,6 milliarder personer. Flest bor i Asien, hvor der er 3,6 milliarder.

1996: Skibsværftet Burmeister & Wain erklæres konkurs og må lukke efter 153 år.

1997: Som den første regerende præsident i USA aflægger Bill Clinton et besøg i Danmark. En vurdering gik på, at der var ca. 80.000 tilhørere, da han holdt tale på Nytorv i København.

1998: Ved de olympiske vinterlege i Nagano i Japan vinder de kvindelige danske curlingspillere på team Helena Black Lavrsen sølv. Canada vinder finalen med 7-5.

1999: Det Kgl. Bibliotek Den Sorte Diamant på Slotsholmen tages i brug. Der er 450 rum i det otte etager store byggeri.

2000: Efter 112 år lukker cykelbanen i Ordrup. Der skal i stedet i fremtiden køres på den overdækkede bane i Ballerup Super Arena.

2001: Socialdemokratiet er den store taber ved Folketingsvalget i november. Efter 77 år som landets største parti må den værdighed overlades til Venstre.

2002: Camilla Martin vinder damesingle i All England i National Indoor Arena i Birmingham efter at have slået fire kinesere undervejs.

2003: Tyskeren Michael Schumacher vinder for sjette gang Formel 1-mesterskabet.

2004: Den italienske cykelrytter Marco "Piraten" Pantani dør af en overdosis kokain. Han havde i 1998 vundet både Giro d'Italia og Tour de France.

Joke kom til Skovshoved via Wimbledon

Som 14-årig kom Joke van Beusekom fra Wassenaar i den sydlige del af Holland på et træningsophold i badmintonklubben i Wimbledon i London hos Morris Robertson, der kendte Lonny Bostofte, som var i storbyen som au pair-pige.

De to lærte hinanden at kende, og det førte til, at Joke endte med at blive et af de mest passionerede medlemmer i Skovshoved. Og et medlem, der har skaffet klubben masser af god omtale via en lang række strålende resultater.

Nu har hun været medlem i over 50 år.

-Klubbens motto med "en gang skovser – altid skovser" gælder i allerhøjeste grad også for mig. Om min mand og jeg så flyttede til Jylland, ville jeg tage bilen og køre til træning i Skovshoved. Den klub har givet mig så meget både sportsligt og personligt, siger Joke, der

nu heldigvis kan nøjes med at tage turen fra Birkerød til Krøyersvej – og gerne adskillige gange om uge.

Egentlig skulle hun have spillet tennis – det var der nok flere penge i – men hendes forældre kendte den gamle indonesiske verdensstjerne Ferry Sonneville, der i en håndfuld år boede i Holland for at studere, og han gav en af sine ketsjere til Joke, og så gik det forholdsvis stærkt med at udvikle spillet.

Det gik faktisk så godt, at Joke kun var 16 år, da hun første gang blev hollandske mester i damesingle. I alt blev det til 25 hollandske mesterskaber. Især gik det godt i damedouble, hvor hun spillede sammen med Marian Luesken (senere Ridder).

Der var masser af opbakning hjemmefra. Jokes far blev formand for klubben Drop Shot i Den Haag og senere også formand for det hol-

Den står på fællesspisning i restauranten før hjemmekampene i Badmintonligaen, når Joke van Beusekom, Inge Borgstrøm og Pia Fritzboeger, Dorte Jessen, Helle Strømmand og Pernille Kaagaard varmer op til opgøret. Ann Hessel, Kirsten Grandahl og Gitte Schou havde meldt afbud denne aften. I august tog alle på nær Joke i sommerhus ved Nykøbing Sjælland.

Skovshoved IF har givet Joke van Beusekom så meget sportsligt og menneskeligt, at det ikke faldt hende svært at investere i en fast siddeplads i hallen, så hun kan sidde på første række, når der er kampe i Badmintonligaen

landske badmintonforbund. Kun hendes bror kiksede lidt. Han fik også en ketsjer med ”kom til” at ødelægge den.

Joke klarede sig godt i europæiske ungdomsturneringer på højeste plan, men skulle hun blive endnu bedre, så måtte hun søge bedre træningsmodstandere.

Så det lå lige for at tage til Danmark, da hun var 19 år, og i første omgang flyttede hun ind hos Svend Pri og hans kone Tove – der endda skaffede hende et job i et rejsebureau ved Rådhuspladsen.

–Jeg fik lov til at træne med de bedste danske spillere, så det gav mig meget i de otte måneder jeg var her.

Som 21-årig vendte hun tilbage til Danmark.

–Jeg flyttede ind hos Erland og Hanne Kops en lørdag, og om mandagen var jeg i arbejde hos Ford, der var ved at afvikle en stor afdeling. Mange medarbejdere var forsvundet, så der skulle bruges nogen til at klare det sidste, så jeg fik en fin titel som Executive Secretary – og jeg der aldrig har fået en uddannelse, griner Joke ledsaget af et grin.

Umiddelbart var der flere klubber at vælge imellem. Via Erland Kops kunne det være blevet til KBK, men der var søstrene Ulla Strand

og Karin Jørgensen, der måske kunne have holdt hende tilbage i forhold til holdkampe.

–Jeg havde året før jeg kom til Danmark været i Japan sammen med søstrene Anne og Bente Flindt, så jeg kunne også have vagt at tage til Gentofte.

–Men dels kendte jeg jo Lonny, dels spurgte Klaus Kaagaard om ikke jeg ville spille mixed double sammen med ham, så det blev Skovshoved, og det har jeg i allerhøjeste grad aldrig fortrudt. Det er fantastisk at komme i klubben, hvor jeg kender så mange mennesker og har fået meget, meget gode venner, siger Joke. Da hun kom til Danmark, var beskeden til omgivelserne klar: I skal kun tale dansk til mig, så jeg kan få det lært i en fart.

–Og efter et halvt år kunne jeg tale sproget. Selvfølgelig er det blev bedre gennem årene, siger hun.

Sprogæssigt er det gået helt forrygende. Flamsk kan jo bruges i Holland og Belgien, og så lærte hun også engelsk og tysk i skolen. Norsk og svensk er fulgt med det danske. Og så læste hun spansk fra hun var 19 til hun var 21 år. Alle sprogene kom hende til gode, da hun senere sammen med sin mand Erik købte et firma, der solgte marineudstyr over hele verden. Joke var sælgeren, der rejste klo-

den rundt, og firmaet kørte helt forrygende. Der var virkelig brug for filtre og antenner.

Hun tilbragte meget tid i Skovshoved som aktiv, men det blev også til et job som træner i Birkerød, og der var Erik fra 3. holdet, og ham endte hun med at blive gift med.

Ud over de mange hollandske mesterskaber blev det også til adskillige store titler ved VM og EM for både junior og senior.

-Når jeg skal se tilbage på de mange, mange år i badmintonsporten har der virkelig været nogle enorme højdepunkter. OL i 1972 i München havde jo badminton på programmet som opvisningssport, og det gjorde stort indtryk selv om det jo blev voldsomt skæmmet af drabene på mange israelske sportsfolk.

-Det var også en oplevelse langt ud over det sædvanlige at jeg var med til at rejse rundt i Sydafrika i seks uger – selv om der var apartheid.

-Og så var der selvfølgelig sølvmedaljerne i

Vidste du:

- at man i 1932 kunne gå til badminton på Fanny Cohns danseinstitut på Strandparkvej 11.

dame double ved det første VM i Malmö i 1977, hvor jeg spillede sammen med Marjan Luesken.

De to hollændere blev besejret med 15-10, 15-11 af det japanske par Etsuko Toganoo og Emiko Ueno.

-Danmark havde jo vundet herresingle, damesingle og mixed double, så der var lagt op til en stor fest i København. Den ville jeg gerne være med til, så det kom lidt bag på mine forældre, at jeg ville med flyvebåden til Havnegade, siger Joke.

Karrieren stoppede som 60-årig, så kunne kroppen ikke klare med.

-Men så kom jeg ind i Senior i SIF, og jeg kommer adskillige gange i klubben hver uge. Jeg går bl.a. til pilates inden vi alle mødes oppe på 1. sal om onsdagen.

-Vi er mange kvinder der har holdt sammen i mange år. Ni af os mødes til spisning inden kampen, når 1. holdet er i aktion i holdturneringen. Jeg har valgt at støtte klubben økonomisk ved at købe en bænk inde i hallen.

1925 Badmintonafdelingen stiftes

Formændene:

1925 Poul Schrader vælges til formand.....	2 år
1927 C. Clausen vælges til formand for badmintonafdelingen.....	4 år
1931 V.G. Riis vælges til formand for badmintonafdelingen	4 år
1936 H.P. Frederiksen vælges til formand for badmintonafdelingen.....	5 år
1939 Chr. Wolff Sander vælges til formand for badmintonafdelingen	3 år
1940 Hans Hansen vælges til formand for badmintonafdelingen.....	1 år
1942 Henry Raaskou vælges til formand for badmintonafdelingen	2 år
1947 Aksel Hansen vælges til formand for badmintonafdelingen	5 år
1951 Ole Mertz vælges til formand for badmintonafdelingen.....	49 år
2000 John Erik Stern-Peltz vælges til formand for badmintonafdelingen	2 år
2002 Tage Grandal vælges til formand for badmintonafdelinge	3 år
2005 Steffen Moe vælges til formand for badmintonafdelingen.....	12 år
2017 Henrik Parkhøi vælges til badmintonudvalgsformand	7 år
2024 Trine Anderson vælges til badmintonudvalgsformand	

Det skete der 2005-2014

2005: 23. april lægges den første video op på You Tube. Den hedder Me At The Zoo.

2006: Ved Europamesterskaberne i badminton i den hollandske by Den Bosch bliver Danmark klart bedste nation med fire guldmedaljer, tre sølvmedaljer og tre bronzemedaljer.

2007: Tredje fase af den københavnske Metro tages i brug. Man kan nu køre fra Kongens Nytorv til Københavns Lufthavn på 14 minutter.

2008: Finanskrisen rammer også det danske samfund hårdt. Flere banker må lukke eller fusionere. Det tager syv år før samfundet er ved at være oppe på samme niveau som før krisen.

2009: Et fly fra US Airways nødlander i den iskolde Hudson River i New York. Alle 55 ombordværende overlever.

2010: Ved et jordskælv i Haiti omkommer 220.000 personer. 1.3 millioner bliver hjemløse.

2011: Den 32-årige nordmand Anders Behring Breivik dræber på øen Utøya, hvor det norske arbejderpartis ungdomsorganisation AUF holder sommerlejr, 69 personer - fortrinsvis unge mennesker.

2012: En pastel-version af den norske maler Edvard Munchs billede Skrik bliver solgt for 120 millioner dollars på en kunstauktion i New York. Det er en verdensrekord.

2013: Cykelrytterne Michael Rasmussen og Rolf Sørensen indrømmer, at de har været dopet i en længere årrække.

2014: En ebola-epidemi bryder ud i flere afrikanske lande. Hvor der tidligere ikke har været så mange døde er tallene denne gang meget højere (formentlig 6.000) – sandsynligvis fordi sygdommen er brudt ud i tæt befolkede områder.

10-årig heldig med sin beslutning

Da Lyngbydrengen Henrik Christiansen som 10-årig en eftermiddag gik ind i stuen til sin far, der sad i en lænestol og læste avis og fortalte, at nu ville han stoppe med at spille badminton i Lyngby Badmintonklub på Engelsborgvej for i stedet at skifte til Skovshoved – så var reaktionen meget behersket.

Faren sænkede kortvarigt avisen og spurgte Henrik om, hvordan ville komme til Skovshoved IF på Krøyersvej.

Men den havde Henrik regnet ud.

-Uanset om jeg valgte at cykle, tage toget eller bussen, så ville rejsetiden komme til at ligge omkring de 20 minutter, siger han.

-Jeg ville gerne skifte til Skovshoved, fordi den tekniske træning var meget bedre, fortæller han.

-Det var bl.a. så basal en ting som at holde rigtigt på ketsjeren.

Nu er det vist de færreste beskåret at nikke genkendende til navnet Henrik Christiansen.

Det går straks langt bedre, hvis navnet Henrik PK Rohde dukker op.

-Jeg giftede mig til navnet Rohde og efterhånden var der nogen der fandt ud af det med PK – der står for Poul Kock – fortæller Henrik, der ikke helt har gjort op med sig selv, om han skal sige Henrik eller PK, når han skal præsentere sig.

Hans omgangskreds er enorm. Ikke mindst på grund af alle de mennesker, som han har lært at kende gennem de mange, mange år i Skovshoved. Det har faktisk også kastede sig kunder af sig i hans entreprenørvirksomhed, hvor man arbejder med at sætte huse i stand.

-Det var ikke mindst ungdomstræneren John Funch, der fik mig til at skifte. Og så kom jeg ind en fantastisk social verden, hvor klubben nærmest fungerede som en SFO-ordning. Når vi ikke var inde i hallen for at træne, så der så mange ting, vi kunne give os til. Vi konkurrerede i alverdens discipliner.

-John Funch var også manden, der fik mig til at droppe badminton totalt, da jeg var 18 år. Han havde et system med at satse på to spillere i hver årgang – og der var jeg så nummer tre, fortæller PK, der dog også fik en del ud af at være sparringspartner for Christina Bostofte undervejs.

-Så i 10 år kom jeg overhovedet ikke inde i badmintonhallen. Jeg kastede mig over fodbold, som jeg ellers kun havde dyrket spor-

disk, når der lige manglede en mand af og til.

Det gik fint med at spille fodbold. SIF kom både i Danmarksserien og såmænd også i 2. division, hvor det endte med en kvalifikationskamp mod Randers Freja om at komme op i den bedste række.

Den kamp glemmer PK ikke – og hvis han skulle, så er der nogen, der godt kan minde ham om den.

-For jeg kom til at lave straffespark på en spiller, som egentlig skulle have været dækket op af en af mine holdkammerater, og det kom til at koste dyrt. Randers vandt kampen 2-1.

En af den store oplevelser var en pokalkamp på Brøndby Stadion mod et mandskab, der var spækket med landsholdsspillere.

-Jeg var kantspiller og skulle dyste mod Søren Colding og Ole Bjur. Jeg tror aldrig, at jeg har været så træt i mit liv. Der var jeg lige ved at give op.

Årene var gået, og han var blevet far til Natalia, der var begyndt til badminton.

-Jeg havde enormt travlt i mit firma, så det slugte en bunke tid. Min kone trådte i karakter og sagde, at nu skulle jeg prioritere sporten en dag hver uge, og så fungere som træner. – for bl.a. Natalia.

Når han alligevel brugte så meget tid på det, så kunne han lige så godt gøre det ordentligt, så han sig en træneruddannelse på allerhøjeste niveau.

-Ved en festlig anledning i SIF spurgte Ole Mertz mig, om jeg var klar til at træne. Det sagde jeg ja til. For jeg troede at jeg bare skulle fortætte som ungdomstræner, men det gik nu hurtigt op for mig, at Mertz mente jeg skulle være førsteholdstræner, så fra 2009 overtog jeg 1. og 2. holdet uden ret meget erfaring. Men den skaffede jeg mig så, siger PK, der fik rejser til bl. a. Østen for at dygtiggøre sig, så han endte som en af de få danske elitetrænere.

Meget var så seriøst som man kunne drømme om, men der var også tid til lidt skæg og ballade. Holdlederen Dennis "Anden" Andersen havde udviklet et spil, der foregik i omklædningsrummet med titlen "Over" hvor knagerækkerne var en slags net. Og der blev spillet "bord" med en tennisbold.

-Reelt er der jo kun lukket i SIF 24.12 og 31.12. Så vi var her altid.

PK har en klar filosofi med sin træning. Man

giver ikke fortabt lige med det samme. Badminton er en sport med store krav til kondition og vilje, og det kan være fristende at sige, at nu er det nok. Det er det måske også, men man skal altså lige prøve en ekstra gang.

-Jeg har været god til at træne folk, der har været tæt på det bedste af det bedste. Måske fordi de kan mærke, at jeg vil dem. Når det bliver virkelig hårdt og ser uoverskueligt ud, skal man sætte sig nogle delmål. Så der er chancer for succes.

Et andet spørgsmål er så, om mentaliteten i SIF er til at satse nærmest totalt for at komme til top.

Men der har også været børn og unge der har kæmpet sig frem til hallen vintermorgener i sne og slud for at træne, inden de skulle i skole.

-I de senere år er der jo kommet mange penge ind i sporten. Vi var heldige med at få Michael Lund til at spytte markant i kassen, så vi kunne få nogle stærke spillere, siger PK, der i 100-året står i spidsen for de bedste med Joachim Fischer som assistent.

Michael Lund havde opbygget en meget stor formue via smykkefirmaet Pandora, som han i USA havde drevet frem til en gigantisk om-

sætning, Han blev bedt om at støtte sin gamle klub, der havde givet ham enorme positive oplevelser i ungdomsårene, hvor han havde været god til det meste.

Nu ville han gerne være med til at genfinde barndommens SIF-ånd. Sammen med Bent Strøm fandt han ud af hvordan tingene skulle gribes an. At nå toppen med bare SIF-spillere på holdet kunne ikke lade sig gøre.

Der skulle hentes folk udefra. De skulle være gode, men de skulle også være i stand til at glide ind i klubmiljøet. Så de ikke bare kom for at hente pengene.

Jan Ø. Jørgensen blev det første topnavn, der blev hentet. Siden fulgte spillere som Julie Houmann, Christinna Petersen, Kamilla Rytter Juhl, Joakim Fischer og Tine Baun.

For Michael Lund var det også vigtigt at PK blev træner.

-Han har en faktisk evne til at få folk til at yde noget. Jeg ved ikke, om han er landets bedste træner, men han er i hvert fald god til at motivere folk, sagde Michael Lund til klubbladet i 2013, da han fortalte om sit engagement i badmintonafdelingen.

Ikke overraskende er det PK, der tager et billede af de unge SIF-tilhængere i forbindelse med DM-finalen i Brøndby Hallen. PK er her og der og alle vegne.

Det skete der 2015-2025

2015: 12 bliver dræbt og 11 bliver såret på det satiriske magasin Charlie Hebdos redaktion, beliggende i det centrale Paris, da tre bevæbnede mænd trænger ind på redaktionen.

2016: Det bliver nu slået fast, at der i København er flere cykler end biler.

2017: Forretningsmanden Donald Trump bliver USA's 45. præsident, da han afløser demokraten Barack Obama.

2018: I Danmark er der nu over 5,8 mio. personer. Af dem, bor 1,6 mio. alene. Mændene bliver i gennemsnit 79,0 år gamle, mens kvindernes gennemsnitlige levealder er 82,9 år.

2019: Den 16-årige svenske skoleelev Greta Thunberg bliver verdensberømt, da hun demonstrerer foran den svenske Riksdag med et skilt, hvor der står "Skolestrejke for klimaet".

2020: 11. marts vælger regeringen at lukke ned for Danmark på grund af coronaepidemien. Statsminister Mette Frederiksen erkender, at så stor en aktion ikke kan laves uden at begå fejl.

2021: Ikke mindst på grund af medicinalindustrien vokser den danske økonomi med noget nær stormskridt. Det giver høj beskæftigelse, lav ledighed og mangel på arbejdskraft.

2022: 24. februar invaderer russiske tropper Ukraine. Alle ukrainske mænd under 60 år får forbud mod at forlade landet.

2023: 28. februar vedtages det i Folketinget, at 2023 skal være det sidste år, hvor Store bededag er en helligdag.

2024: Republikaneren Donald Trump vinder det amerikanske præsidentvalg sikkert over Demokraternes kandidat Kamala Harris. Han tiltræder i januar 2025.

2025: 10. september er det 100 år siden at Skovshoved IF som den første danske klub tager badminton på programmet.

Det frivillige arbejde ligger i blodet

Da Henrik Parkhøi var dreng i Fredensborg, var hans far og også hans senere svigerfar med til at starte badminton for børn i den lokale badmintonklub. Hans far nåede at blive både først ungdomsformand og siden formand i klubben. Så Henrik har næsten i hele sit liv været tæt på foreningsarbejdet, og han har nydt at kunne gå ind som frivillig i de forskellige klubber, som han har været i nærheden af.

Det kom i den grad badmintonafdelingen i Skovshoved til gode for en lille halv snes år siden, da økonomien i afdelingen var meget udfordret.

Hovedforeningens regnskabsår følger kalenderåret, mens badmintonafdelingens sæson kører fra 1. juli til 30. juni. Badminton blev dog drevet, som om de fulgte kalenderåret. Og da alle indtægterne kommer i andet halvår, så var der ved årsskiftet ingen penge tilbage i badmintonafdelingen, selv om der resterede en halv sæson, og det betød, at der var et betydeligt økonomisk problem, forklarer Henrik Parkhøi.

-På det tidspunkt var jeg faktisk slet ikke selv medlem af SIF, men en lørdag formiddag blev jeg ringet op af hovedformand Bue Kjems, der forklarede situationen for mig og opfordrede mig til at blive badmintonformand. -Det gør du ikke, sagde min kone til mig, men hun kommer jo selv fra det helt samme miljø som mig, så hun vidste godt, at jeg ville tage udfordringen op. -Mandag blev jeg meldt ind i SIF, og om aftenen blev jeg formand. I samarbejde med Bent Strøm som kasserer gik jeg så i gang med at få styr på tingene. Hullet i kassen skulle stoppes til. Der skulle ryddes op, og så skulle man gå i gang med at øge indtægterne.

Henriks forudsætninger for at gå i gang med netop den opgave var særdeles gode.

-Jeg har arbejdet i finansbranchen i 30 år, hvor jeg startede karrieren i London. Først var jeg hos Bank of America og efterfølgende hos Morgan Stanley. Efter jeg kom tilbage til Danmark blev jeg underdirektør i Danske Bank. I 2007 blev jeg direktør og medejer i Maj Invest koncernen. I 2023 droslede jeg af helbredsmæssige årsager mit aktivitetsniveau ned, og nu er jeg bestyrelsesformand i Maj Invest koncernen og fortsat medejer.

Som dreng spillede han både fodbold, badminton og tennis i Fredensborg.

På et tidspunkt skiftede han til Helsingør, hvor hans badmintonevner bedre kunne blive matchet. Han kom på holdet i 2. division, og han nåede at blive ungdomsformand i klubben som 18-årig. Senere gik turen til Charlottenlund, hvor han blev seniorformand.

To gange en sprængt akillesene fik ham til at stoppe med badminton. Så gjaldt det maratonløb i stedet.

Han blev også træner i B 1903, hvor hans søn – der også har spillet spillet badminton i SIF – spillede fodbold, og ikke så overraskende kom han ind i bestyrelsen – man vil jo gerne yde en frivillig indsats. I B 1903 lå der et enormt økonomisk oprydningsarbejde og

ventede. Det fik han styr på sammen med Bjarne Graven, der dengang var i hos ATP. En kontingentforhøjelse fik sat skik på tingene.

-Det er jo begrænset, hvor mange medlemmer SIF kan have. I den retning er vi ikke en storklub. Så der skal skaffes andre penge end dem, der kommer ind via kontingenter, slår Henrik Parkhøi fast.

Gennem årene har han selv via Maj Invest lagt ganske betydelige beløb i sponsorater. Der er lukket nogle huller undervejs, og op til 100 års jubilæet har han forlænget sponsoratet med 2 år.

Da oprydningsarbejdet var kommet ind i en

Vidste du:

- at der til mange turneringer i 1950'erne blev udleveret en bold per kamp til spillerne.

- at Dansk Badminton Forbund i mange år udgav et blad, der udkom 16 gange om året.

rolig gænge efter et par år, kunne det have været fristende at trække sig, men han fortsatte. For der var andre ting end de økonomiske, der kunne påvirkes.

- Vi skal blive bedre til at binde alle de gode ting sammen i et mere samlet klubliv. Vejen frem mod dette er bl.a. kommunikation og information, og her halter det nok lidt. Glæden over at få et anerkendende klap på skulderen fra sine klubkammerater når man har vundet er lige stor, om man er U13 B-spiller eller 1.holds spiller. Vi skal fortælle alle de historier som skaber positiv energi omkring hele klubben, sagde han i et tiltrædelses-interview til SIF bladet.

Skovshoved har haft flotte resultater på elitesiden de senere år med flere DM-titler efter de mange magre år.

-Men det er ikke alene guldet, der tæller. Jeg synes for eksempel, at det var en helt forrygende aften, da vi for nogle år siden vandt bronze. Vores ungdomsafdeling sørgede for en kæmpe oplevelse i Brøndbyhallen, og vi fejrede bronzen, nærmest som havde det været guld. At vinde guld i badmintonligaen er en indikation om, at man har det bedste hold i Danmark.

På den anden siden er det på ingen måde ensbetydende med, at man er Danmarks bedste badmintonklub. Det er i mine øjne noget helt andet.

-Jeg ville gerne have en klub, hvor bredde og elite smeltede sammen. Hvor de bedste spillere kan komme og træne nogle af de yngste, hvor vi kan feste og fejre sammen. På et tidspunkt var Eliteholdet som en ø i klubben. Man så ikke meget til dem i det daglige. Det ville jeg gerne lave om på, og det synes jeg i den grad er lykkedes.

For halvandet år siden fik han et vink med en vognstang om, at han skulle passe bedre på sig selv og skrue ned for arbejdet. Det betød naturligvis et farvel til formandsposten. Så nu kommer han af og til i hallen, og giver gerne råd, hvis han bliver spurgt.

-Jeg kunne ellers godt have set mig selv som en udfordrer til at overgå de 49 år, som Ole Mertz sad på posten - men omvendt ville det jo også kræve, at jeg når at blive næsten 100 år, siger han.

Primært blev økonomien rettet op, da Henrik Parkhøi (tv.) tiltrådte som formand, og så kom der skub i de sportslige aktiviteter. Han fik god hjælp af Peter "SIF" og PK.

Som leder af en badmintonafdeling med cirka 400 medlemmer, er der meget administrativt at se til, men Trine Andersson får også tid til at spille lidt med sin tvillingsøster Mette Viscovich og Mette K. Pedersen og Pernille Strøm.

Formanden: Jeg drømmer om en ny hal

Der er cirka 400 seniormedlemmer i Skovshoveds badmintonafdeling, og der er cirka det samme antal i ungdomsafdelingen. Så banerne bliver fuldt udnyttet i mange eftermiddags- og aftentimer.

-Derfor kunne jeg godt tænke mig, at projekteret med to nye haller, seks badmintonbaner i den ene hal og en tennisbane i den anden hal, bliver realiseret, siger Trine Andersson, der overtog hvervet som formand, da Henrik Parkhøi måtte trække sig som formand af helbredsmæssige grunde.

SIFs slogan – ”En gang skovser – altid skovser” dækker særdeles godt det, hun vil have at SIF skal være kendt som.

- Det skal være en klub, som man gerne vender tilbage til. En klub, der er præget af traditioner, fællesskaber og frivillighed. Hvor man har det godt med hinanden. Jeg er ganske imponeret over en ting som Senior i SIF, hvor gamle medlemmer mødes.

- Det skal være sjovt at komme til træning i SIF. Og det skal være en klub, hvor man udvikler sig. Derfor er det også vigtigt med gode trænere. Nu har vi Henrik PK Rohde og Joakim Fischer til at tage sig af de to bedste seniorhold. Vi har fem seniorhold. Ligahold. 1. division. 2. division, 3. division og så et hold i Københavnsserien, fordi Danmarks-serieholdet rykkede ned. Jeg kan godt se muligheden

for at skabe et 6. hold også. Det kan bestå af spillere, der kan hente hjælp hos veteranerne, hvis det kniber med at stille hold.

Hos ungdomsafdelingen er Lasse Brunse begyndt som træner på fuld tid. Han får assistance af nogle hjælpetrænere, og så er der fuld fart på træningen. Lasse Brunse skal også tage sig af 5. holdet.

Lasse magter det med at gøre træningen til en leg, der kaster mange gode ting af sig. Det er en fin blanding af seriøsitet og leg.

- En rigtig succeshistorie er den, hvor vi efter skoletid henter nogle af eleverne ved deres skole, så de kan komme tidligt i hallen, siger Trine Andersson.

Hun fik selv sin badmintonmæssige opdragelse i fynske Nr. Broby, som hun var skiftet til sammen med sin tvillingsøster Mette fra Tved.

-Formanden Peter Hindse var jo Mister Badminton på Fyn, og han stod i spidsen for øens bedste klub. Og det var i den grad kimen til at lægge et stykke frivilligt arbejde blev lagt, siger Trine.

-Jeg nåede at vinde et europæisk ungdomsmesterskab i damedouble sammen med Mette. Da jeg flyttede til København var det hele naturligt at melde sig i Skovshoved, fordi hun allerede var her.

Klubfølelse er en god ting, og den styrkes bl.a. ved at der arrangeres banko.

-Vi har op til 200 til at spille, og det samler også familien, siger Trine Andersson.

Lasse Brunse er nu som træner i Skovshoved og har allerede fået en masse opgaver. Han vil gerne gå trænervejen.

Så festligt kan det være, når der spilles badminton i Skovshoved Idrætsforening.

DAGNYPOKALEN

Morten Spurr Madsen 2003
Emil Spurr Madsen 2004
Sophie Kampmann 2005
Henriette Schleimann 2006
Mathias Elvers 2007
Joshua Eipe 2008
Natalia Rohde 2009
Joel Eipe 2010
Claudia Paredes 2011
Mikkel Frantzen 2012
Sonia Bjergborg 2013

Oscar Mollyhus 2014
Frederik Langemark 2015
Mouritz Troels Munk 2016
Marie-Louise Guhle 2017
Axel Parkhøi 2018
Mie Andersson 2019
CORONA SÆSON 2020
William Sax 2021
Mads Andersson 2022
Wilma Steengård 2023
Olivia Boesen 2024

